

‘சுனாமி’ தாலகம்
மாநிலம்

(சு)

தெரிதல்

‘சுனாமி’ கடற்கோள் பேரழிவில்
மறைந்த
அனைத்து மக்களிற்கும்
அஞ்சலி செலுத்துவதோடு,
இடருற்ற ஏனையோரின்
பெருந்துயரிலும்
‘தெரிதல்’ இணைந்துகொள்கிறது!

மார்ச்-அப்ரில் 2004

மார்ச்-அப்ரில் 2004

முதலாம் ஆண்டுச் சிறப்பிதழ்

தை - மாசி 2005

5/=

பிப் - டி 2004
மார்ச்-அப்ரில் 2005
மே-ஜூன் 2005

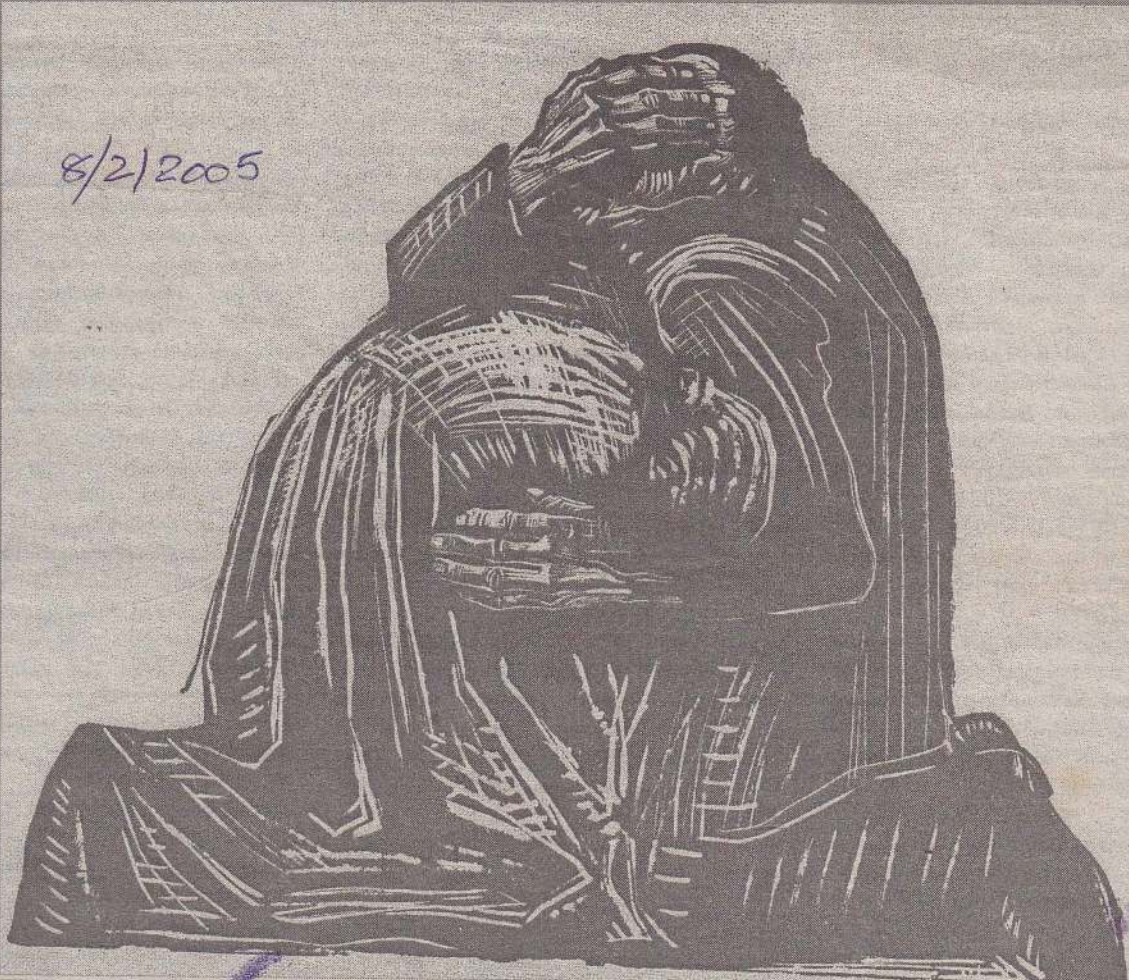
மார்ச்-அப்ரில் 2004
மே-ஜூன் 2005

சிச்சட் கபிரியேல்

கதே கொல்வீர்ஸ்

8/2/2005

கதே கொல்வீர்ஸ் (மே-ஜூன்)

இளைய தலைமுறைக்கான கலை இலக்கிய இருதிங்கள் இதழ்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஈழத்து நவீன கவிதைவளர்ச்சி: இன்னும் சில பக்கங்கள்

ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சிபற்றி எடுத்துரைப்போர் நாவல், சிறுகதைத் துறைகளை விட கவிதைத் துறை சிறப்புற்றிருப்பதாகக் கூறுவர்; இது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதுதான். எனினும், நவீன கவிதைபற்றி இத்தகைய அவதானிப்பு குறிப்பிட்ட கவிதைத் தொகுப்புகள் சிலவற்றை வைத்தே கூறப்பட்டுவருகின்றது; பரந்தப்பட்ட நிலையில் முழுத் தொகுப்புக்கும் கவனத்துக்குப் படுவதில்லை. இன்னொருவிதமாகக் கூறின், ஈழத்தின் பல பிரதேசங்களிலிருந்தும் வெளிவருகின்ற அனைத்துத் தொகுப்புகளும் அவர்களது பார்வைக்குப் படுவதில்லை. எண்பதுகளின் பிற்பகுதி தொடக்கம் தொகுப்புகளின் வரவு அதிகரித்துக் காணப்படும் அதேவேளையில், அவற்றை எளிதாகப் பெறமுடியாத நிலைமை காணப்படுவதையும் மறுப்பதற்கில்லை. இத்தகைய தொகுப்புகள் பலவற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும்போது, ஈழத்து நவீன கவிதை 'வளர்ச்சி'யின் ஆரோக்கியமற்ற பக்கங்கள் சில வெளிப்படுகின்றன!

மேற்கூறிய விதத்தில் நோக்கும்போது, முதலில் குறிப்பிடத்தக்கதாயுள்ளன, 'மேத்தா, வைரமுத்து பாணியிலான' கவிதைப்போக்கு தொடர்ந்தும் செல்வாக்குச் செலுத்துவது. இப்போக்கு முன்னரைவிட அதிகரித்துள்ளது என்றுகூடக் கூறலாம். பின்வரும் தொகுப்புகள் இவ்வேளை நினைவுக்கு வருகின்றன: புயல் வாசித்த புல்லாங்குழல் (1991), கிழக்கில் வெளுக்காத வழக்கு (1991), உன்னிடம் விரல்கள் கேட்கிறேன் (2000), என் உயிரும் உன் முகவரியும் (2000). இவ்வாறு இன்னும் பல வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

கவனத்துக்குரிய மற்றொரு விடயம், 'உற்பத்தி' செய்யப்படும் கவிதைகளின் வரவு பெருகியுள்ளமையாகும். இதனைத் தமிழ்நாட்டு விமர்சகரொருவரின் கூற்றினூடாக எடுத்துரைப்பது வசதியானது:

"ஆனால், ஈழத்தில் அவதிப்படுவோரும் சரி, புலம்பெயர்ந்து வாழ்வோரும் சரி, அவர்கள் வாழ்க்கை எவ்வளவு நீண்டகாலமாகக் கடும் சோதனைகளுக்கும், துயருக்கும் உயிர் இழப்புகளுக்கும் இரையான வாழ்க்கை என்று நினைத்துப்பார்க்கும்போது, அந்த அனுபவங்கள் உண்மை என முகத்தில் அறையும்போது, நீண்டநீண்ட வாக்கியங்கள் என் வித உயிர்சக்துடிர்ப்பும் அற்று அதைப் புத்தராது, மனச்சலனம்தராது, எவ்வளவு யாந்திரிகத் தனமாக எழுதப்படுகின்றன என்று பார்க்க வியப்பாகவும் வேதனையாகவும் இருக்கிறது. ஒரு ஹாஸ் பிடலில், இன்ஜெக்ஷன் ஸிரிஞ்சுகளைத் தள்ளுவண்டியில் எடுத்துச்செல்லும் காட்சியை,

'தட்டில் நிறைய வெண்டைக்காய்கள் நிரப்பினாற்போல ஊசித்தட்டை ஹாஸ்பிடல் ஆயா வைத்துச்செல்கையில்' என்று மிகப் புகழ்வாய்ந்த தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர் எழுதுகிறார். இன்ஜெக்ஷன் ஸிரிஞ்சுகள் வெண்டைக்காயாகத் தோற்றம் அளித்த காரணம் என்ன? மனநிலை என்ன? சூழல் என்ன? என்பது தெரியவில்லை. ஏதோ உவமை

புகுத்தவேண்டும். அதுதான் கவிஞனுக்கு அழகு. அதுதான் இதைக் கவிதையாக்கும் நினைப்பு. இதில் அனுபவ உண்மை ஏதும் இல்லை. இது சுகவாசத்தின் பிறப்பு. ஆனால் யாழ்ப்பாண அனுபவங்களை நேரடியாகத் தானே அனுபவித்த - அக்காயங்களைச் சுமந்து நிற்கும் ஒருவர், 'ஒளிக் குருதி வீச்சோடு எழுகின்ற சூரியனே பார் இரத்தப் பிடிப்பின்றி சோகையுற்றோம் உன் குருதியை எமக்குள் பாய்ச்ச' என்றும்,

'துயர்க் கொடி,
உணர்வின் மென் தண்டாகப் போனேன் நான்
நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து
உருகும் வெண்பனியின் இதயம்
படைத்தேனா'
என்றும் எழுதுவது திடுக்கிடவைக்கிறது...."

'போலச்செய்யும்' (தன்னைக் கவர்ந்த தொரு கவிதையை முன்மாதிரியாகக்கொண்டு எழுதுதல்) கவிதைகளின் வரவும் பெருகியுள்ளன ஆழ்ந்து நோக்கும்போது தெரிய வருகின்றது (முற்கூறிய 'உற்பத்திசெய்தல்' என்பதும் போலச்செய்தல் என்பதும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட்டவையே). மரபு வடிவக் கவிதைகள் எழுதிப் பழக்கமுள்ள இளங்கவிஞர் ஒருவருக்கு 'சரிநிகர்' கவிதைகளை - வாசிக்கக் கொடுத்ததும், அதன் பின் நவீன வடிவக் கவிதைகள் இரண்டை அவர்

- செ. யோகராசா

எழுதிவந்ததும் - அவை சிறப்புடையனவாக இருந்ததைப் பாராட்டியதும், 'சரிநிகர்' கவிதைகள் சிலவற்றைப் 'பார்த்து' சில சில பகுதிகளை இணைத்து அவற்றைத் தானெழுதியதாக அவர் கூறியதும் எனக்கு ஏற்பட்டதொரு அனுபவமாகும். இதே சரிநிகரில் வடிவியாவைச் சேர்ந்த வாசகரொருவர் ஒருதடவை, சரிநிகர் கவிதைகளை வெட்டி - சேர்த்து தானெழுதிய கவிதையொன்றுபற்றி (உதாரணம் தந்து) வாசகர் கடிதத்தில் எழுதியிருந்ததும் இலக்கிய ஆர்வலருக்கு நினைவிற்குக்கலாம். இவ்வாறு இலைமறைகாயாகப் பலருள்ளனரென்பதே கசப்பான உண்மையாகும்!

மேலும் இளங்கவிஞர் பலரது கவிதைத் தொகுப்புகள் பிரதேசமட்டங்களில் பரவலாக வெளிவருவதும், அவற்றுள் பெரும்பாலானவற்றின் தரம் கேள்விக்குறியாக இருப்பதும், பாராட்டு விமர்சனங்காரணமாகவோ கவிதைகளைத் தொகுப்பு, உருவில் கண்ட (உளவியல் சார்ந்த) பூரிப்புக் காரணமாகவோ அக்கவிஞர்கள் தம்மை 'முதிர்ந்த கவிஞர்களாகக்' கருதிக்கொள்வதும் கவனத்திற்குரிய இன்னொரு விடயமாகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, பின்வரும் தொகுப்புகளைக் குறிப்பிடலாம்:

விருட்சப் பதியங்கள் (பங்குனி 2000), தேட்டம் (கார்த்திகை 2000), ஏணி (2004), இளையநிலா (2003), நெஞ்சுகனக்கும் நினைவுகள் (கார்த்திகை 2004), அருவிகளின் சங்கமம் (2003), இளந்தளிர்கள் (2004), (இவற்றுள் பலவும் பாடசாலைகள், ஆசிரியர் பயிற்சி

கலாசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள் என்பவற்றுடன் தொடர்புபட்டுள்ளன).

2

இனி, மூத்த அல்லது (கவனத்திற்குரிய) இளங் கவிஞர்கள் சிலரது கவிதைப்போக்குப் பற்றியும் முக்கியமான சிலவற்றைக் கூறவேண்டும்.

தொடர்ச்சியாக எழுதிவருகின்ற மூத்த கவிஞர்களது தொகுப்புகளை அவதானிக்கும் போது அவர்களின் பலரது கவிதை வெளிப்பாட்டுமுறை ஒரே பாணியிலமைந்துள்ளமை புலனாகின்றது (எ-டு: வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன்; சுவில்வரத்தினம்). வேறு சிலரது கவிதைகள் புலமைத்தளத்திற்குச் செல்வதும் (சேரன்), இருண்மை நிலைக்குச் செல்வதும் (சோலைக்கிளி) கவனத்திற்குரிய விடயங்களே. அபூர்வமாக, சிலர் மட்டுமே வெவ்வேறு உத்திகளுடன் எழுதுகின்றனர் (எ-டு: சிவசேகரம்).

சங்க இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகள் செய்தோர் சிலர், அவை வாய்மொழி இலக்கியமரபை அடியொற்றி எழுந்தவை என்பர். அதற்கு ஆதாரமாகச் சில, பல சொற்கள் சொற்றொடர்கள் மீண்டும் மீண்டும் சங்கப் பாடல்களில் வருவதை ஆதாரமாகக் குறிப்பிடுவர். இன்றைய நவீன கவிஞர்கள், குறிப்பாக இளங்கவிஞர்கள் பலரிடமும் அத்தகைய தன்மை கணிசமாகக் காணப்படுகின்றது (எ-டு: 'இரைச்சலைமேலி இரைச்சலில் கலந்தேன்', 'இரைச்சலிடும்', 'இரைச்சல் இல்லை' முதலிய தொடர்கள் கவனத்திற்குரிய இளங்கவிஞரொருவரின் தொகுப்பில் உள்ளவை). ஆரம்பநிலையில், இப்பண்பைத் தவிர்க்க இயலாதுவிடினும், கவிதைக்கு உயிரான 'சொல்', 'சொற்பிரயோகம்' என்பவற்றில் இளங்கவிஞருக்குள்ள அக்கறை மிகக்குன்றியே உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதுவரை கூறியவை அனைத்தையும் விட இன்னொரு முக்கிய விடயம், தலைமுறை வேறுபாடின்றி எமது கவிஞர்கள் பலரும் தொடர்ந்து குறிப்பிட்ட ஓரிகு விடயங்கள் பற்றியே கவிதை எழுதிவருவது. இன்றைய சூழலை எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைய அரசியல் நெருக்கடிமட்டுமே எமது முக்கிய பிரச்சினை அன்று; சூழலியல், உலகமயவாக்கம், வெகுசனத் தொடர்புடகங்களால் ஏற்படும் பாதிப்பு, கல்வித்துறை மாற்றங்கள் எனப்பலவும் எமது கவனத்திற்குட்படவேண்டியவையே. பதிலாக, பெரும்பாலானோர் அரசியல் நெருக்கடியை மட்டுமே கவிதைப் பொருளாகக் கருதிச் செயற்படுகின்றனர் (இக்குறை சிறுகதை, நாவல் எழுத்தாளர்களுக்கும் பொருந்துவதே). இதுபற்றி எம்மிற்பலரும் கவனத்திற் கொள்ளுமாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்படவேண்டிய விடயமாகும்.

அத்துடன், மேற்கூறிய பலவினங்களிலிருந்து மீள்வதெவ்வாறு என்பதுபற்றிச் சிந்திப்பதும், இளங்கவிஞர்கள் தமது கவிதையாக்கத்தில் அதிக அக்கறை காட்டுவதும், பாராட்டுகளின் போது வழிபுணர்வுடன் செயற்படுவதும் அவசிய தேவைகளாகின்றன!

○

கவிதைக்கான
புதிய இதழ்

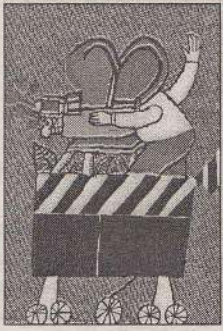
தவிர

498/1,

நாவலர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

சினிமாவின் மொழி தனித்துவமானது

‘சினிமா’ என்பதும் ஒரு கலை வடிவம்தான். இதை நிலைபெறச் செய்ய மேற்குலகிலேயே பல ஆண்டுகள் பிடித்தன. இலக்கியம், ஓவியம், சிற்பம், இசை, நடனம் போல சினிமாக்கலைக்கும் தனி இடமுண்டு. ரஷ்யா, பிரான்ஸ், இத்தாலி, ஜப்பான், போலந்து, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் தோன்றிய அபூர்வமான திரைப்பட இயக்குநர்கள் சினிமாவை ஒரு புதிய கலை மொழியாக்கி உலகுக்கு வழங்கியுள்ளனர். எல்லா உன்னத கலைப் படைப்புகளுமே இடையறாத தேடுதலுக்கான தூண்டுகை அமைந்து, மானுட மனமையின் பக்கம் திசைதிருப்பும் ஆற்றல் கொண்டவையாகவே உள்ளன. இதேபோன்று சினிமாவும் தனது எல்லையை ஆழ - அகலப் பரப்பிற்றிகிறதென்பதைக் காணலாம். உலக நாடுகள் தமது நாட்டின் கலை அடையாளங்களில் ஒன்றாகச் சினிமாவையும் முன்வைப்பதைக் காண்கிறோம்; கலைப் பொக்கிஷங்களாக சினிமாவும் நாடுகளுக்குப் பெருமை சேர்க்கிறது. குறுகிய காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்துள்ள ஈரானிய சினிமா இன்று உலகில் தனது தடத்தைப் பதித்து வருவதைப் பார்க்கிறோம்.

இவ்வாறான கனதியான பெறுமானம் சினிமாவுக்கு உள்ளபோது, சினிமா என்றால் என்ன என்பது பற்றி எவ்வளவு தூரம் நாம் புரிந்து வைத்துள்ளோம் என்பதை எமது வருங்காலச் சந்ததியினர் சுய விமர்சனம் செய்யத்தவறினால், உலகம் பல ஆண்டுகள் முன்னோக்கி ஓடிவிடும்; அதன் பின்பு எட்டிப்பிடிக்க முடியாத எல்லைக்கே போய்விடும். இது இவ்வாறிருக்க,

தமிழக சினிமாப் படங்கள், தொலைக்காட்சித் தொடர்கள் இன்று எமது வாழ்க்கையின் பிரிக்கமுடியாத கூறாக ஆக்கிரமித்திருப்பதைக் காணலாம். கூடுதலாக இளைஞர்கள் - யுவதிகள் அன்றாடப் பாவனைப் பொருளாக இந்தச் சலன ஊடகத்தை மதிப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

கலை, இலக்கியப் படைப்புகளை அடையாளம் காண்பதில் அறிவுத்தள மட்டத்தில் உள்ள வேறுபாடு புரிதலைச் சிக்கலாக்கவே செய்யும்.

படைப்புகளை ரசிகரின் தள மட்டத்திற்கு இறக்குவதென்பது தவறு; தமிழ் சினிமாவில் இதுதான் நடக்கிறது. சினிமாப்பண்ட வியாபாரிகள் புரியும் வர்த்தக தந்திரம்தான் ரசனை மட்டத்தைக் கீழிறக்குவது என்பதாகும். இதன் விளைபொருள்களை நம்மிடம் வந்து குவிகின்றன. அவர்கள் ‘கோடி’கள் குவிக்க நாம் வரிசெலுத்துகிறோம்; அவ்வளவுதான்.

அண்மையில், கொழும்பில் தமிழக நடிகர் - தயாரிப்பாளர் சரத்குமார் தொலைக்காட்சி யொன்றுக்கு வழங்கிய பேட்டியில், தமிழ் சினிமா வர்த்தக முதலீடு பற்றிய தொனிப்பொருளை

நிறைந்து காணப்பட்டது; இவர்கள் நல்ல சினிமாவைத் தருவார்கள் என எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்? மனிதனில் இயல்பாகவுள்ள தப்பித்துக்கொள்ளும் (Escapism) உபாயங்களின் வடிவாகக் கழியக்கூடிய காட்சித் துண்டுகளை வலிந்து புகுத்துவதைத் தயாரிப்பாளர்கள் பெரிதும்

விரும்புவார்கள்; இலாபமடைவதே அவர்களின் ஒரே இலக்கு. படம் ஓடினால் வெற்றிப்படம் என்ற புகழோடு அடுத்த படத்துக்குப் பூஜை போடுவார் தயாரிப்பாளர். பத்திரிகைகள் சினிமா நடிகர் நடிகைகளுக்கு ஆலவட்டம் பிடித்து - சக பத்திரிகைகளோடு விற்பனைப் போட்டியிட்டால் போதுமென்று தமது பணியை மட்டுப் படுத்துவதைப் பார்க்கின்றோம். ரசிகர்களுக்கு ஓரளவாவது விழிப்புணர்வு (சினிமா பற்றிய) ஏற்படுத்தவேண்டிய கடமை இவர்களுக்கு கில்லையா? ஆனால், உதிரியாக சிலர், நல்ல சினிமாவின் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டுள்ளார்கள் என்பதை அவர்களின் செயற்பாடுகள் காட்டுகின்றன.

இவர்கள் எடுத்துவரும் முயற்சிகள் எமது நாட்டின் தமிழ்சினிமா வளர்ச்சிக்கு நிச்சயம் உதவக்கூடிய முதல் படிகளே. இளைய தலைமுறையினர், நல்ல சினிமாவைத் தெரிவு செய்யவும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அறிவை வளர்க்கக்கூடிய சினிமா ரசனையைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் ஆர்வம் காட்டவேண்டும்.

முதலில், எமது தமிழக சினிமாப்படங்களில் உள்ள குறைபாடுகள் எவை? இவை எவ்வாறு சினிமா மொழிக்கு முரணாகச் செயற்படுகின்றன எனச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

சத்யஜித் ரேயின் அபூர்வ சன்ஸார் முதலில், நடிப்பு:

ஒரு சிநேகபூர்வமான கலந்துரையாடலின் போது தமிழக இயக்குநர் தங்கர்பச்சான், தமிழ்ப் படங்களில் நடிகர் - நடிகைகளின் நடிப்பாற்றல் பற்றாக்குறையாக உள்ளதாகக் குறிப்பிட்டார். அவரின் கூற்றில் ஓரளவு உண்மை இருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இருப்பினும் சினிமா நடிப்புப் பற்றிய அவரின் எண்ணக்கரு, தமிழக நடிகர் நடிகைகள் வெளிக்காட்டும் நடிப்பை ஒப்பீடு செய்து குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் அது சர்ச்சைக்குரியதே. அன்றுதொட்டு இன்று வரை தென்னிந்திய நடிகர் நடிகைகள் பெரும்பாலும் அபிநய நடிப்பின் தொடர்ச்சியாகவே சினிமா நடிப்பையும் பேணி வருவது அவதானிப்புக்குரியது. நடன அபிநயம் (நவரச முத்திரைகள் போன்ற) மேடை நாடகங்களுக்கு வந்து, சினிமாவில் தொற்றிக்கொண்டு, நீண்டகாலம் தமிழ்சினிமாவை ஆதிக்கம் செலுத்தியதை மறந்துவிடலாகாது.

இத்தாக்கத்தின் எச்ச சொச்சங்கள் இன்றும் சற்று மெருகோடு தொடர்ந்துகொண்டிருப்பதையும் அவதானிக்கலாம். இவ்வாறான மிகைப்படுத்திய உணர்வு வெளிப்படாட்டிலிருந்து தமிழ்ப் பட நடிகர்கள் பலர் விடுபட்டிருந்தபோதிலும், குறிப்பிட்ட உணர்வுநிலைக்கேற்ப அவர்களால் இயல்பான நடிப்பைக் கொண்டுவர முடியாமல் போயிருப்பதை அவர் குறிப்பிட்டிருந்தால் ஆக்கபூர்வமான கருத்தாகவே எடுத்துக்கொள்ள

- ஞானரதன் -

வேண்டும். நடிப்பு மிகையானாலும் சரி குறைந்தாலும் சரி, தவறுதான்.

அடுத்து, தீரைக்கதை வசனம்:

பாத்திரங்களின் உரையாடல்கள் மூலம் கதையை நகர்த்திச் செல்லும் பாணி இன்றும் தொடர்கிறது. இதையே படமாக்கப்பட்ட மேடை நாடகமென்பர், சினிமாவில் சட்டகங்களின் (Frames) அசைவும் ஆழமும் தான் காட்சி ஊடக மொழி பேசுகின்றன; ஒலிகள் காட்சிக்கு வலுச்சேர்க்கவே பயன்படுத்தப்படும். நல்ல சினிமாக்கள் இத்தகைய சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். உரையாடல்கள் வரவேண்டிய இடங்களில் அவை இயல்பாக அமைந்திருக்கும் தன்மையைக் காணலாம்.

அடுத்து, படப்பிடிப்பு:

இதில் இயக்குநரின் எண்ணத்திற்கேற்ப காட்சிகளைத்திட்டமிட்டுப் படமாக்கும் பொறுப்பு படப்பிடிப்பாளருக்குரியது. தமிழக சினிமாவில் சிறந்த படப்பிடிப்பாளர்கள் இருந்தபோதிலும் அவர்களின் ஆளுமை முழுமையாக வெளிப்படாமல் இருப்பதற்குரிய காரணம்,

அழகி

அவர்களை இயக்குபவர்களின் ரசனை மட்டமே. எனவே, சினிமா ரசனை முதலில் வளர்ச்சி காணவேண்டும்; விமர்சனங்கள் பெருகவேண்டும். தமிழிலும் நல்ல சினிமாக்கள் உருவாகும் என நம்புவோம். ○

“சினிமா, காமிராவினால் பதிவுசெய்யப்பட்ட பல்கலை நிகழ்ச்சியுமல்ல; எந்த ஒரு படத்திலும் இழையோடும் ஒரு மையக்கரு ஒன்று இருக்கும். இந்தக் கருவைச் சாராத எந்தக் காட்சிப் படிமத்திற்கும், ஒலிக்கும் அப்படத்தில் இடமில்லை. அப்படி சம்பந்தமில்லாத காட்சி வந்தால், அது சினிமாவாக இல்லாமல் படமாக்கப்பட்ட பல்கலை நிகழ்ச்சி ஆகிறது. சினிமா, வாய்ப்பேச்சால், வார்த்தையால் சொல்லப்படுகிறதல்ல; அப்படி இருந்தால் அதற்கு ஒரு திரை தேவையிருக்காது. ஒலிநாடாவிலோ, வாடொலியிலோ கேட்டுத் திருப்தியடைய முடியும்.”

- தியடோர் பால்கரன் (தமிழக விமர்சகர்)

‘பாடசாலைக்கீதங்களில் கவித்துவம்’ என்னும் தலைப் பிலான எனது ஆய்வுக்கட்டுரையின் முதலாவது அதிகாரத்தை முப்பது பக்கங்களில் எழுதிக்கொண்டுபோய், எனது ஆய்வுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்த பேராசிரியரிடம் சமர்ப்பித்தேன். அவருக்கே உரித்தான நகைப்புடன் நாளை மறுதினம் வருகைதரும் படி சொல்லியனுப்பினார். முக்கியமான கவிஞர்களினது சிற்சில கவிதைவரிகளையும், பேராசிரியர்கள் சிலரது மேற்கோள்களையும் கலந்து எழுதியிருந்த அந்த முதலாம் அதிகாரத்தில் பெரிதாகத் திருத்தமேதுமிருக்காது என நம்பினேன்.

குறித்த தினத்தில் பேராசிரியரைச் சந்திக்கப்போனேன். என்னைப் பார்த்ததும் அவர் முகம் இறுகத் தொடங்கியது. நான் சமர்ப்பித்திருந்த ஆய்வுக்கட்டுரையின் முதலாம் அதிகாரத்தை கையிலெடுத்தவர் என்னையழைத்து அதில் செய்யவேண்டியிருக்கும் திருத்தங்களை அடுக்கத் தொடங்கினார்.

“இஞ்சபாரும்! இந்தச் சப்ரரிஸ் நீர் தேவையில்லாததையெல்லாம் கோட்பண்ணியிருக்கிறீர். பக்கங்களைக் கூட்டவேண்டும் எனட்டதுக்காக எழுதக்கூடாது. காத்திரத்தோட எழுதவேண்டும். நீர் இதில் கோட்பண்ணியிருக்கிறதையெல்லாம் வெளிலெடும். முக்கியமான விசயங்களை மட்டும் கோட்பண்ணும். எடுத்துக் காட்டுக் கவிதையளும் அப்பிடித்தான் இருக்கு, அதுகளையும் எடுத்திட்டு ஆய்வுக்குப் பொருந்தி வரக்கூடியதுகளாய்ச் சேரும். மற்றது ஒரு எடுத்துக்காட்டுக் கவிதையில் கவிஞரின்ரை பேரை ‘சண்முகம் சிவலிங்கம்’ என்று முழுப்பெயரையும் எழுதியிருக்கிறீர்...”

“அவரின் பேரே அதுதான் ஸேர்” -

மேற்கோள் தேவலத்தின்

நான் குறுக்கிட்டேன்.

“அது எனக்கும் தெரியும். அவரும் என்ற ஸ்ருடன்ற்தான். ச.சிவலிங்கம் எண்டு மட்டும் எழுதினால் காணும்” என்றார் கோபமாக. பிறகு தொடர்ந்தார்.

“மற்றது சப்ரரைத் தொடங்கினவிதம் நல்லாயில்லை. தொடக்கம் கவர்ச்சியாயும் ஈர்க்கக்கூடியதாயுமிருக்கவேண்டும். அதையும் மாத்தி எழுதும். அடுத்தகிழமை கொணந்து சப்மிற்பண்ணும். ஒகே.”

கட்டுரையைக் கையில் தந்தவர் தனது வேலையில் மூழ்கினார்.

மனத்தளர்வுடன் திரும்பினேன். இனி இவ்வளவையும் மாற்றி எழுதுவது என்றால்....

அதிர்ஷ்டவசமாக அன்றைக்குப் பின்னேரம் இளம்பிறையைச் சந்தித்தேன். அவன் சென்ற வருடம் ‘ஆலயத்திருவுஞ்சல் பதிகங்களில் கவித்துவம்’ எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக்கட்டுரை சமர்ப்பித்து ஏ(A) வாங்கியவன் என்பதும், இதே பேராசிரியர்தான் அவனுக்கு வழிகாட்டியவர் என்பதும் ஏற்கெனவே தெரிந்திருந்தது. அவனிடம் நடந்ததைச் சொன்னதும் முதலில் பெரிதாகச் சிரித்தான் - பிறகு சொன்னான்:

“மச்சான் உனக்கு ஒரு அறுப்புந்

தெரியாதடா. அந்தந்த ஆக்களுக்கு ஏற்ற மாதிரியெல்லோ எழுதவேண்டும். அதை விட்டுப்போட்டு நீ நினைச்சமாதிரி எழுதினதே! அந்தாள் மினக்கெட்டு கவித்துவத்தைப்பற்றி பத்துப் பக்கங்களில் ஒரு கட்டுரை, போன வருச மன்ற மகஸினில் எழுதியிருக்கு. அதில ஏதாவது சில வரிகளைக் கோட்பண்ணியிருக்கிறியா?” என்று கேட்டான்.

எனக்கு ஏதோ விளங்குவது போல இருந்தது. “இல்லை” என்றேன்.

“அங்கதான் பிரச்சினை தொடங்குது. அந்தாள் எழுதின கட்டுரையில் இருந்து சில வரியள எடுத்து அஞ்சாறு இடத்தில கோட்பண்ணிக்கொண்டு போ. சப்ரரை மாத்தி எழுதவேண்டிய அவசியமே இல்லை” என்றான்.

இளம்பிறை சொன்னபடியே செய்து பேராசிரியர் குறிப்பிட்டிருந்த தினத்தில், முதலாம் அதிகாரத்தை எடுத்துப்போய்ச் சமர்ப்பித்தேன். வழமைபோல் நாளையறுதினம் வரச்சொன்னார். போனேன். புன்னகை புரிந்து வரவேற்றார்.

“வாரும்! வாரும்! திறமா எழுதியிருக்கிறீர். தொடக்கமே நல்ல ஈர்ப்போட இருக்கு (தொடக்கத்தை நான் மாற்றவில்லை!). கோட்பண்ணவேண்டியதையெல்லாம் கோட்பண்ணியிருக்கிறீர். இதில திருத்தம் ஒன்றுமில்லை. அடுத்த சப்ரரையும் இதைப்போல எழுதும்”.

திரும்பிவரும்போது இளம்பிறைக்கு மானசீகமாக நன்றி தெரிவித்தேன்.

தொடர்ந்து மற்ற அதிகாரங்களையும் அதைப்போல எழுதி நான் ஆய்வுக்கட்டுரை சமர்ப்பித்ததும், அதற்காக ஏ(A) வாங்கியதும் வேறுகதை! ○

மாயவிளக்கும்

மந்திரக் கோல்களும்

மாயவிளக்கு
தவத்தின் வலிமையால் கிடைத்தது
சுரண்டியபோது
புதிய உலகம் சுடர்ந்தது

நெடுஞ்சாலை திறந்தது
கொட்டு கொட்டென்று
கொட்டிற்று ஜிம்கானா
சிறகு முளைத்தது
திசைகள் விரிந்தன
கடல் விமானங்களும் கரையை தொட்டன
ஹெலிகொப்டர்கள் பறந்தன கீழும் மேலும்.

தேவர் உலகிலும் ஆசனம் கிடைத்தது
திருமாலும் சிவனும் கைகுலுக்கினர்
சகுனி மாத்திரம் சறுக்கிக் கொண்டான்
வலிமையின் தவத்தால் வாய்த்த விளக்கை
உயர் கொம்பு சாத்தான்
உடைக்கப் பார்க்கிறான்.

மந்திரக்கோல் ஒன்றை
மேசையில் வைத்துள்ளோம்
மடியில் உள்ளன மற்றைக் கோல்கள்
இவையெல்லாம் கண்டு
ஆப்பிழுபட்ட குரங்கு
அலறித் துடிக்கிறது

- 2003

தீக்கனா

நான் வளர்த்த கிளி
பருந்தாகி பறந்தது காண்.

எனது அர்ஜுனன்
தேரைவிட்டறங்கி
குரு ஷேத்திர
தெருவில் நடந்தான் காண்.

எனது அபிமன்யுவை
கௌரவர்கள்
தமது அணியில்
மாலையோட்டு வரவேற்றுக் கொண்டார்கள்.

பாண்டவர்கள் தமக்குள்
பகைப்போர் முடிப்பதற்கு
ஆள் தேர் அணியுடன்
அலைந்தனர் காண் அஸ்தினாவில்

மலை முகட்டில் தந்தை
மகன் வருவான் என
தாடி வளர்த்து
தலை நரைத்து போனார் காண்.

நான் வரைந்த காவியத்தின்
நடுப்பக்கம் கரியாகி
போனது காண்...போனது காண்...
போனது காண்...போனது காண்...

தீக்கனா கண்டு
திடுக்கிட்டு
கண் விழித்த நள்ளிரவில்
என் ஆக்காண்டிப் பறவையிதோ
விண் முழுவதும் கதறி
வேகிறதே...வேகிறதே ....

- 2004

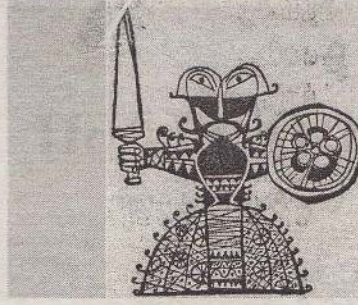

காலந்தோறும் தேச, சமூக வேறுபாடுகளின்றித் தாம் வாழும் சூழலின் அரசியல் பொருளாதார சமூக நடப்புகளின் மீது தாம் கொண்டிருக்கும் விமர்சனப் பார்வையினூடாக எழும் திருப்தியற்ற சிற்றத்தின் விளைவாகப் புதிய புதிய அல்லது அத்தியாவசியத் தேவையான சிந்தனை வெளிப்பாடுகளை எல்லாத்துறைகளிலும் பரவலிடும் இளைஞர் கூட்டம் எழுவது சமூக நியதியாகியுள்ளது. சமூக அக்கறையும், தார்மீகக் கோபமும் இதன் உந்துசக்தியாகின்றன. பணமோ, பக்கபலமோ கவனத்தில் கொள்ளப்படாத மனநிலைத் தருணங்கள்; செயல்நிலை முனைப்புக்கள்.

இவர்கள் தங்களின் இலக்கியப் பிரகடனங்களாக, பத்திரிகைப் பிரகடனங்களாக சஞ்சிகையின் வெளியீட்டுக் காலங்களைப் பயன்படுத்தும் யுக்தியைப் பெற்றிருந்தனர். 1970 ஆம் ஆண்டு ஒக்ரோபர் மாதம் வெளிவந்த கசடதபற - ஒரு வல்லின மாத ஏடு. 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் வெளிவந்த - பரந்தாமனை ஆசிரியராகக்கொண்ட - 'அ.' ஒரு முக்கண் மாத ஏடு. இவ்வேடுகளில் சமூக, கலை, இலக்கியப் பண்பாட்டியக்கங்கள் முக்கிய அங்கம் வகித்தன. இவைமட்டுமின்றி உலக இலக்கியப் பரிச்சயமும் தேசியப்பண்புகளினடியாகப் பிறக்கும் சமூக விழுமியங்களும் படைப்பு மனநிலையை நிர்ணயிப்பதும் புலனாகின்றது. இந்நிலையில் மீள்பார்வையும் உலக இலக்கியம் சார்ந்த ஒப்பியல் ஆய்வும் ஒன்றுகலப்பது புதிய இலக்கிய அலைகளின் வீரியத்தையும், புதிய இலக்கிய வரவுகளையும் கொணர்கின்றன. பாரதியின் "சென்றிருவீர் எட்டுத்திக்கும் - கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்குச் சேர்ப்பீர்" என்பது இந்தப் புதிய வரவுகளையே சுட்டிநிற்கின்றது.

வரலாற்றுரீதியாக சிற்றேடுகளின் வரவுகளையும் அவற்றின் பிதாமகர்களையும் நோக்கும் போது, அவர்கள் இலக்கிய அக்கறைகொண்டவர்களாகவும், அதற்காகவே உடம்பெடுத்தவர்களாகவும் விளங்குவதைக் காணலாம். க.நா.சு. - இலக்கியவட்டம்; வல்லிக்கண்ணன் - 'கிராமமோஹினி', கிராம ஊழியன்; சாந்தி - சிதம்பர ரகுநாதன்; சரஸ்வதி, சமரன் - விஜயபாஸ்கரன்; சி.சு. செல்லப்பா - எழுத்து; எம். வி. வெங்கட்டராம் - சந்திரோதயம்; விந்தன் - மனிதன்; ரத்னம் - பரிமாணம்; ஞாநி - தீம்தரிக்கி; சதங்கை - வனமாலிகை; உதயம் - அஷ்வகோஷ்; சிவாஜி - திரிலோகசீதாராம்; நடை - கோ. கிருஷ்ணசாமி என்பன கஞ்சியில் காணப்படும் பயறு போன்ற எடுத்துக்காட்டுக்கள். இவர்கள்மூலம் இலக்கியத்தின் பொறுப்பையும் அக்கறையையும் உணரமுடிகிறது. ஆனால், ஜனரஞ்சக ஏடுகளின் போக்கோ மிக மோசமாகி வருவதை நாம் ஒப்புநோக்கவேண்டிய காலம் இது.

'Best கண்ணா Best' என்ற விளம்பரக் கூக்குரலுடன் 'குங்குமம்' என்னும் மு.கருணாநிதியை (பராசக்தி) கொண்ட இதழ் 11,10,800 பிரதிகள் வாரந்தோறும் வெளியாவதாகக் கூறி - பொதுமக்களை ஏமாளிகளாகவும், மடையர்களாகவும் மாற்றிவருகிறது. பரிசுகளும் - இலவசங்களும், குதாட்ட வெற்றிகளும், அடுப்படித் தட்டுமுட்டுச் சாமான்களும், பற்பசைகளும், தலைக்குளியல் 'சஷே'களும், சாம்போக்களும் கொண்ட

இலக்கியச் சிற்றேடுகள்: வரத்தும் போக்கும்

செம்பியன் செல்வன்

'நாடார்கடை' ஒட்டை உடைசல் கழிவுகளுமே இலக்கிய வளர்ச்சி - இலக்கிய முயற்சி என வாய்கூசாது தொலைக்காட்சி, வானொலி மூலமாகப் பறைசாற்றி வரும் சூழலை நாம் எந்தளவுக்கு மனங்கொள்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்தே, தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியின் போக்கு எதிர்காலத்தில் எப்படி இருக்கும் / இருக்க வேண்டும் என்பதனைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியுடையவர்களாவோம். குங்குமத்தைப் பார்த்து ஆனந்தவிகடன் கூட 'புதுமை கண்ணா புதுமை' எனப் பாடத்தொடங்கியுள்ளது. இனி என்ன? எல்லாரும் சேர்ந்து நாமும் பாடுவோம்: "Waste கண்ணா Waste"

1970 ஆம் ஆண்டு 'கசடதபற' முதலிதழில் ஞானக்கூத்தன் ஒரு கவிதை எழுதினார்: "வாசன் மகனுக்கென்றால் மட்டும் அச்சப் பொறிகள் அடிக்குமோ? முத்துச்சாமி போன்றவர் சொன்னால் மாட்டே னென்று மறுக்குமோ? காசுகள் ரெண்டு கையிலிருந்தால் எதையும் எங்கும் நிறுத்தலாம் காசு படைத்தவன் தமிழைக்

கொண்டுபோய் எங்கெல்லாமோ நிறுத்தினான்."

இச் சிற்றேட்டின் ஆசிரியர் நா.கிருஷ்ணமூர்த்தி; இவருடன் துணை நின்றவர்கள் சா.கந்தசாமி, ஞானக்கூத்தன், ந.முத்துசாமி, வெங்கட் சாமிநாதன், எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் போன்றோர். இவர்களின் முயற்சிகள் பிற்காலத்தில் 'பிரக்ஞை' போன்ற இதழ் (இது சீனச் சார்புடையது) ஒரு இலக்கியக் குடும்பத்தின் முயற்சியாக வெளிவரக் காரணமாயின. து.ராமமூர்த்தியின் மகன்களான ஆர்.ரவீந்திரன், ஜெயபாரதி, மனைவி சரோஜா

ராமமூர்த்தி, மருமகன் சுப்ரமணியராஜ் ஆகியோரால் 1974 ஆம் ஆண்டில் 'பிரக்ஞை' வெளிவரத் தொடங்கியது.

கசடதபற முதலிதழ் முன்னுரையில் நா.கிருஷ்ணமூர்த்தி இவ்வாறு எழுதினார்: "இன்றைய படைப்புகளிலும், அவற்றைத் தாங்கிவருகிற பத்திரிகைகளிலும் தீவிர அதிருப்தியும், அதனால் கோபமும் உடைய பல இளம் எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், ஒலியர்கள், திறனாய்வாளர்களின் பொதுமேடைதான் கசடதபற.... இலக்கியத்தை வைத்துப் பிழைப்பு நடத்துபவர்களைப் பற்றிக் கவலையில்லை.

இலக்கியரொட்டியின் எந்தப் பகுதியில் வெண்ணெய் தடவப்பட்டிருக்கிறது என்று ஆராய்பவர்களைப் பற்றிக் கவலையில்லை. இலக்கியத்தை வாழ்க்கையின் அநுபவப் பகிர்வாக முன்னோட்டமாகக் கருதுபவர்கள் எல்லோரையும் அழைக்கிறது கசடதபற."

ஈழத்தில் மறுமலர்ச்சி, ஆனந்தன், ஈழகேசரி பத்திரிகைகள் தோன்றவும் இலக்கிய அம்சங்களை எந்தளவிற்கு கொண்டமைய வேண்டும் என்பதற்கும் - சி.வைத்திலிங்கம், சம்பந்தன், இலங்கையர்கோன் போன்றோரின் எழுத்துக்களை வடிவமைப்பதற்கும் பின்னாளில் அ.செ.முருகானந்தம், எஸ்.டி.சிவநாயகம், தாளையடி சபாரத்தினம் போன்றோர் பத்திரிகை ஊடகங்களில் ஈடுபடவும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஈழத்துத் தினசரிகளின் ஞாயிறு பதிப்புகள் இலக்கிய அக்கறையுடன் வெளிவரவும் - அக்கால தென்னிந்திய சிற்றேடுகள் முன்மாதிரியாக விளங்கின.

இந்த முன்மாதிரிகள் அரசியல் கட்சிப் பத்திரிகைகளிலும் காணப்பட்டன. தேசாபிமானி, புதியபாதை, செம்பதாமை, தாயகம், ஜனவேகம் - இப்பத்திரிகைகள் சில காலகதியில் கட்சியில் தோன்றும் கருத்துப் பிளவுகளால் வலுவிழந்தும் மறைந்தும் போயின.

குமரன், கலைச்செல்வி, இளம்பிறை, மரகதம், விவேகி, சிரித்திரன், அலை, அஞ்சலி, மலர், சமர், வயல், அமிர்தகங்கை - என்பன இலக்கியப் போராட்டத்தில் தன்முனைப்புக் கொண்ட எழுத்தாளர்களால் எழுந்து தம்மளவில் பணிபுரிந்தவை. இன்று மாற்றமுற்றுவரும் அச்சுத்தொழில், கணினிவருகை புதிய புதிய வடிவங்களிலும் உடனடித் தேவைகளையும் பூர்த்திசெய்யும் இலக்கிய உருவ, உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டு வருகின்றன. 'தெரிதல்', மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளியாகும் 'மறுகா' முக்கியமாயினும் இவற்றின் முன்னோடியாழ்ப்பாணத்தின் 'ஆத்மா' ஆகும்.

இச்சிற்றேடுகள், சில முக்கிய பண்புகளைக் கொண்டுள்ளன.

1. தோன்றியவுடனேயே பலத்த விமர்சனங்களுக்கு ஆளாவது.
2. எழுதும் எழுத்தாளர்களும் விமர்சனங்கட்கு ஆளாவது.
3. நோக்கங்கள் சந்தேகத்துடன் பார்க்கப்படுவது.
4. எழுத்தாளர்களிடையே பிரிவினை தோன்றுவது.
5. இதில் - எழுதும் சிறந்த எழுத்தாளர்கள் வெகுஜன / ஜனரஞ்சக / வியாபார கவர்ச்சிப் பத்திரிகைகளால் விலைக்கு வாங்கப்பட, இச்சிற்றேடுகள் நாளடைவில்

➔ (பக்கம் - 13)

எழுத்தும்

வாழ்வும்

■ மு. பொன்னம்பலம்

“எழுதுவது போலவும் சொல்வது போலவும் வாழாத எழுத்தாளனுடைய பேனையைச் சுட்டுப் பொசுக்கவேண்டும் என்று சில எழுத்தாளர்கள் கூறுகிறார்களே, இது சரியா?” - நான் எனக்குள் இருந்த உள்விமர்சகனைப் பார்த்துக் குரல் எழுப்பினேன்.

“அவர்கள் ஏன் அப்படிச் கூறுகிறார்கள்? அதற்கு அவர்கள் காட்டும் காரணம் என்ன?” - அவன் என்னைப் பார்த்து எதிர்க்கேள்வி எழுப்பினான்.

“உயர்ந்த இலட்சியங்களையும், ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளையும் தன் படைப்பில் முன்வைக்கும் எழுத்தாளன் ஒருவன் தன் சொந்த வாழ்க்கையில் அதற்கெதிராக வாழ்கிறான் என்றால், அது அசிங்கமாகத் தெரிகிறது. இதனால், அவன் தன் படைப்புக்களில் முன்வைக்கும் உயர்ந்த இலட்சியங்கள் கேலிக்கூத்தாகி கனதி குறைந்துபோகின்றன. படிக்கிறது தேவாரம், இடிக்கிறது சிவன் கோவில் போன்ற வேலையாக இதுவும் மாறுகிறது” - நான்.

“அப்படியானால் சிருஷ்டி இலக்கியம் என்பது உயர்ந்த இலட்சியங்களையும் ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளையும் முன்வைக்கும் விவகாரம் என்று சொல்லுவீர்களா? இதை ஏற்றுக் கொண்டால் நாம் இன்றைய இலக்கியங்களை வாசிப்பதை விட்டு நாலடியார், திருக்குறள் போன்றவற்றை வாசித்துப் பயன் பெறலாம், அல்லவா?” அவன் சிரித்துக்கொண்டு கேட்டான்.

“சிருஷ்டி இலக்கியத்தில் உயர் இலட்சியங்களும் ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளும் இடம் பெறுவதற்கும், ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளையும் உயர் இலட்சியங்களையும் போதிக்கும் அறநூல்களில் அவை இடம் பெறுவதற்கும், பாரிய வித்தியாசம் உண்டு. ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகவே அறநூல்கள் வாசிக்கப் படுகின்றன. ஆனால், சிருஷ்டி இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது அப்படியல்ல. ஆக்க இலக்கியம் என்பது - அது கவிதை, சிறுகதை, நாவல் எதுவாகவும் இருக்கலாம் - வாழ்வின் தரிசனமாகும். ஒரு கலைஞன் வாழ்க்கையைத் தான் காணும் கோணத்திலிருந்து படைத்தனிக்கிறான். அவனது அப்படைப்பானது கலாநீதியாக வெற்றி பெறும் பட்சத்திலேயே அதில் காணப்படும் உயர் இலட்சியங்களும், ஒழுக்கமும் வாசகனைத் தொற்றிக்கொள்ளவோ பாதிக்கவோ முயல்கின்றன. அவைக்கும் கலைப்படைப்புக்கும் நேரடியான தொடர்பு கிடையாது” - நான்.

“அப்படியானால் எழுத்தாளன் என்பவன் தன் சொந்த வாழ்க்கையில் தான் எழுதிக் கோடிக்காட்டிய இலட்சியங்களுக்கு எதிராக வாழ்வது தப்பில்லை என்கிறீர்களா? அதாவது, தான் எழுதியதுபோல் வாழவேண்டும் என்று ஒரு எழுத்தாளனை நாம் எதிர்பார்ப்பது பிழை

என்கிறீர்களா?” - அவன், நான் ஆரம்பத்தில் வைத்த கேள்வியையே என்னிடம் திருப்பிக் கேட்டான்.

“இதற்குப் பதில் அளிப்பதற்கு முதல் ஒரு எழுத்தாளன் தான் எழுதியதற்கு மாறாக ஏன் நடந்துகொள்கிறான் என்பதை முதலில் நாம் அறியவேண்டும்” - நான் இன்னும் தெளிவான தளத்திற்கு வர முயன்றேன்.

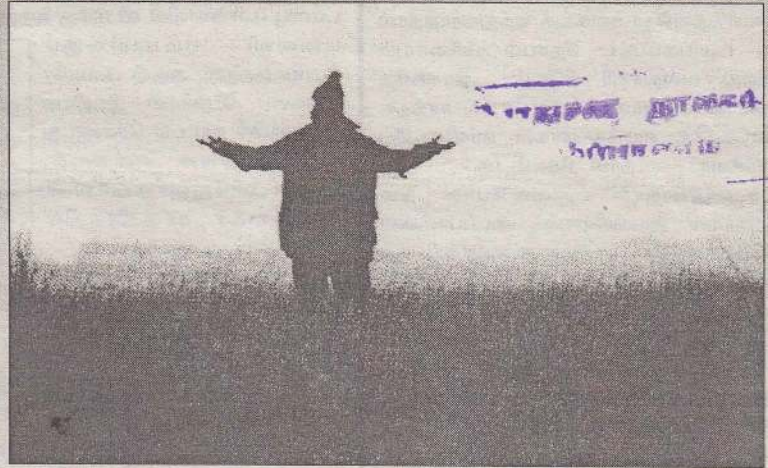
“ஏன் நடந்துகொள்கிறான்?” அவன் குடைந்தான்.

“ஒரு படைப்பாளன் என்பவன் படைப்பில் ஈடுபடும்போது தன் அக ஆழங்களுக்குள் செல்கிறான். அங்கே அவனுக்கு உயர் இலட்சியங்களும் ஒழுக்கக்கோட்பாடுகளின் உண்மையும் தரிசனமாகின்றன. அந்நேரங்களில் அவன் தான் படைத்தனக்கும் பாத்திரங்களாகவே மாறுகிறான். ஆனால் படைப்பு முடிந்ததும் அவன் மீண்டும் விவகார உலகால் விழுங்கப்பட்டு, தனது சிருஷ்டியின்போது ஏற்பட்ட தரிசன ஆளுமையில் இருந்து விடுபடுகிறான். சாதாரண ஆசாபாசங்களுக்குட்பட்ட மனிதனாக வாழத் தொடங்குகிறான். இதையே பிறழ்வுற்ற ஆளுமை என உள்விமர்சகர் விளக்குகின்றனர். இதனால்தான் 83 ஜூலைக் கலவரத்தின்போது, உயர்ந்த இலட்சியங்கள் - ஒழுக்கங்கள் பற்றிப் பேசிய சிங்கள எழுத்தாளர்கள் பலர் இனத்துவேஷிகளாகவும், அராஜகவாதிகளாகவும் மாறித் தமிழர்களுக்கு எதிராக இயங்க, சாதாரண சிங்கள மக்கள், தமிழர்களை ஆதரித்து பாதகாப்புத் தந்தனர் என, பிரபல விமர்சகர் றெஜி சிறிவர்த்தன கூறியுள்ளார். இதே காரணத்தால்தான் பெருங்கவிஞரான டி.எஸ்.எலியட் நாஸி (Nazi) ஆதரவாளனாய் இருந்தான். லியோ ரோல்ஸ்ரோய் போல் தான் எழுதிய உயர்ந்த இலட்சியங்களுக்கேற்ப வாழ்ந்தவர்கள் மிகக்குறைவே” - நான்.

“இதன்மூலம் நீ எதைக் கூற முயல்கிறாய்?” - அவன் துருவினான்.

“நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புவது இதுதான்: எத்தனையோ அற்புதப் படைப்புக்களைத் தந்த கலைஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் தம் சொந்த வாழ்க்கையில் மோசமானவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். பலவித ஒழுக்கக் கேடுகளுக்குரியவர்களாக வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதே என் வாதம். ஏன், நமது தேவாரம் திருப்புகழ் தந்த நாயன்மார்களில்கூட இத்தகையோரைக் காட்டலாம்” - நான் அழுத்தினேன்.

“அப்படியானால் எழுத்தாளனின் வாழ்க்கையோடு அவன் எழுத்தைச் சம்பந்தப்படுத்த வேண்டாம் என்பதுதான் உன் இறுதி முடிவா?” - அவனும் அழுத்தினான்.

“இன்றைய நவீன விமர்சனங்களில்கூட இத்தகைய ஒரு பார்வையையே காணக்கூடியதாய் உள்ளது. அதனால்தான் அவை ஒரு படைப்பைத்தந்தவன் செத்துவிட்டான் என்கின்றன. இதன்மூலம் ஒரு படைப்பை அனுகுவதற்கு படைப்பாளனின் பின்னணியை நோக்காத ஒரு விடுபட்ட பார்வையைக் கோரி நிற்கின்றன அவை” - நான் கூறினேன்.

“ஆனால் இது ஒருபக்கப் பார்வையென்றே நம்புகிறேன். எதற்கும் எப்பவும் இரண்டு பக்கங்கள் உண்டு.திரும்பவும் ஒரு கலைப்படைப்பாளியின் சொந்த வாழ்க்கையையும் பார்க்கவேண்டிய சூழல் உருவாகி வருகிறதென்றே கூறுவேன். இன்று இலக்கிய உலகில் புனைவுகள் மயப்பட்ட படைப்புகளை படிப்பதற்குப் பதில் ஒருவனின் சொந்த வாழ்க்கை வரலாற்றை - உண்மை நிகழ்ச்சியைப் படிக்கும் ஆவலே மேலோங்கி வருவதை நாம் மேற்கில் காணுகிறோம். இது நீங்கள் கூறுகின்ற விடுபட்ட பார்வைக்கு எதிராக இனி வரப்போகிறதென்றே கூறுவேன்.” - அவன்.

“இதை விளக்குவாயா?” - நான்.

“இதுகாலவரை எழுதப்பட்டுவரும் புனைவுமயப்பட்ட இலக்கியங்கள் எல்லாம் அலுப்புத்தரும் விவகாரமாக மாறிவிடுகிறதென்றும், அவற்றைப் படிக்கும் ஆவல் வாசகரிடையே குறைந்து வருகிறதென்றும், இதனால் வாசகர்கள் உண்மை வாழ்க்கை வரலாற்றை - உண்மை வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைப் படிக்க ஆவல் காட்டுகின்றனர் என்றும், மேற்குலக விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர். இது படைப்பாளியின் இயக்க முறையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதோடு அவர்கள் ஆக்கங்களின் உருவ உள்ளடக்கங்களிலும் அடிப்படையான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தப்போகின்றன என்றும் எதிர்பார்க்கலாம். லத்தின் அமெரிக்க எழுத்தாளர் லூயி போர்கேயின் எழுத்துக்களை இதன் பின்னணியில்தான் பார்க்கவேண்டும்” - அவன் விளக்கினான்.

“இந்த மாற்றம் படைப்பாளிகளை தாம் எழுதுவது போல் வாழச்செய்துவிடுமா?” - நான்.

“இப்படித்தான் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். எழுத்தாளனின் வாழ்வுக்கும், எழுத்துக்குமிடையே இருந்த இடைவெளி இல்லாமல் போகப்போகிறது. அதாவது, மாறிவரும் இந்தப் புதிய சூழல் எழுத்தாளனை அவனது பிறழ்வுற்ற மனச்சிக்கலில் இருந்து விடுவிக்கிறது.”

மாறுகிறது. இது அவனது வழமையான 'கதை சொல்லும்' - பாணியிலிருந்து அவனை விடுவித்து அவனது அன்றாட வாழ்க்கையையே கதையாகவோ, நாவலாகவோ தரச்செய்கிறது. ஆனால் இவற்றுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக இருக்கவேண்டியது, 'அப்பனின் காலைத் தடவிவிட்டபோது படுக்கை அறையில் மனைவியை நினைத்து அவளிடம் போய்விட்டேன்' என்று காந்தியார் தன் பலனைத்தையே சத்தியப்படுத்திய இலக்கிய முன்வைப்பாகும். இது எழுதியவனையும் அதைப் படிப்பவனையும் பலவித மாற்றங்களுக்குள் ளாக்கும் என நினைக்கிறேன். இங்கேதான் எழுத்தும் வாழ்வும் ஒன்றாகிறது" - அவன் கூறினான்.

"....." நான் பேசாது, அவன் கூறியதை இரை மீட்டேன். "இத்தகைய படைப்பானது எழுதியவனையும் சுயவிசாரணைக்குள்ளாக்கி சுத்தப்படுத்துவதோடு, படிப்பவனையும் அது உண்மைப்படைப்பென்பதால் தொற்றிக்கொண்டு, சிந்திக்கவும் சுத்தப்படுத்தவும் உதவுகிறது. இந்த இரட்டைத்தொழிற்பாடுடைய படைப்பானது தன் சுய வெளிப்பாட்டுக்குரிய புதுப்புது உருமாற்றங்களையும் கலைத்துவத்தையும் தரித்துக் கொள்கிறது" - அவன் தொடர்ந்து கூறினான்.

"தன்னை சுயவிசாரணைப்படுத்தும் எழுத்தாளன் வீரனாகவும் மாறுகிறான், இல்லையா? தன்கொள்கைக்கு ஒத்துவராததால் தனக்கு வழங்கப்பட்ட நோபல் பரிசையும் நிராகரித்து வலதுசாரி பிரெஞ்சு அரசுக்கே சவாலாக இயங்கினான் ஷோன் போல் சாத்நர். அவனையொத்த எழுத்தாளர்கள் எம்மிடையே உள்ளார்களா?" - நான் கேட்டேன்.

"உண்மைதான். அவன் போல் நம் எழுத்தாளர்கள் இயங்கினால் படைப்பாளிகள் இயக்கமொன்றையே எப்போது உருவாக்கி, நம் இனப்பிரச்சினையையே தீர்க்கவேண்டிய நெருக்கடியை உருவாக்கி இருக்கலாம்" என்று அவன் கூறிவிட்டு பின்வருமாறு சொன்னான்:

"இங்கேதான் எழுத்தாளர்களின் எழுத்தும் வாழ்வும் இணையும்போது ஏற்படும் சக்தி, இன்னோர் பரிமாணத்தை எடுக்கிறது." (விரைவில் வெளிவரவிருக்கும் மு. பொ. வின் 'விசாரம்' என்ற நூலிலிருந்து) ○

'தெரிதல்'இல் வெளியாகும் விடயங்களிற்கு

சன்மானம் வழங்கப்படுகின்றது.

கட்டுரைகள், குறிப்புகள்,

கவிதைகள், சிறிய கதைகள்

வரவேற்கப்படுகின்றன. ஆக்கங்கள் கையெழுத்தில், A-4 அளவு தாளில் இரண்டு பக்கங்களுக்குள் அமைதல் வேண்டும். 'படிப்பகம்' பகுதியில் வெளியிடவேண்டுமானால் நூலின் ஒரு பிரதியை அனுப்பவேண்டும்.

ஆறு இதழ்களுக்கான சந்தா

ரூபா 50/-; அனைத்துக்

காசுக்கட்டளைகளும்

அ. யேசுராசா என்ற பெயரில், வண்ணார்பண்ணை அஞ்சலகத்தில் மாற்றும் வகையில் எடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்படவேண்டும்.

'தெரிதல்'

இல. 1, ஓடைக்கரை வீதி, குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் தீர்க்கதரிசனம்!

சாரல்நாடன்

மலையகத்தின் ஆற்றல் மிகுந்த இலக்கிய வாதிகளுள் சி.வி.வேலுப்பிள்ளைக்கு (1914 - 1984) தனியானதோர் இடமுண்டு.

இருபது வயதில், இலங்கைத்தீவின் புகழ்மிகுந்த 'நாளந்தா'வில் கல்வியில் தனது கடைசியாண்டைப் பூர்த்திசெய்துகொண்டிருந்த 'சி.வி.', இலங்கைக்கு வருகைத்தரித்த கவியரசர் தாகூரின் பார்வைக்கு, தான் படைத்த Vismadgence என்ற 64 பக்கங்களில் அமைந்த ஆங்கில நாடகத்தைக் கையளித்தார்.

கவியரசர் தாகூர், நோபல் பரிசு பெற்ற தகுதியுடன், உலகப் பெருங்கவிஞராகக் கருதப்பட்ட ஒருகாலத்தில், சி.வி.வேலுப்பிள்ளை தன் ஆங்கில நூலை அவரிடம் சமர்ப்பித்து அவரது வாழ்த்துக்களைப் பெற்றேற்றத்து உண்மையில் அவருக்குக்கிடத்த ஒரு அரிய வாய்ப்புதான். தாகூர் தன் பயணத்தில் டபிள்யூ.ஏ.சில்வாவின் வீட்டுக்கு வந்ததும்; அவரது

மனைவி பம் பாய் க்குப் போய்வந்ததும், அதன் பின்னரே சிங்களப் பெண்கள் இந்தியச் சேலையில் நாட்டம் கொண்டதுவும் நடந்தன என்பதை, டி.ஆர்.விஜேவர்தனாவின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தில் காணலாம்.

தாகூர்வயமாகியிருந்த உலகில், மலையகத்தைச் சார்ந்த 'சி.வி.'யும், முதலில் 'லிஸ் மாஜினி' என்ற நாடகத்தையும் (1934), பின்னர் 'Way Farer' என்ற கவிதைத் தொகுதியையும் (1949) வெளியிட்டது, உண்மையில் அவர் கருத்தாற்றிக்கொண்ட கவிதைக் கன்னியின் வெளிப்பாடாகும்.

ஐம்பதுக்குப்பின்னர் அவருக்கு ஜோர்ஜ் கீட்டுன் அறிமுகம் ஏற்படுகிறது. சாம்ராஜ்ய நாடுகளில் முதன்மையிடம் வகிக்கும் ஓர் ஓவியரும் கவிஞருமாவார் அவர். "அவரது ஆலோசனைகளைக் கேட்டதன் பின்னால், மலைநாட்டு மக்கள், அவர்களது சுதூக்கம், பழக்கவழக்கம், நாடோடிப்பாடல்கள் போன்றவற்றில்" தான் ஈடுபாடு கொண்டதாக 'செய்தி' பத்திரிகையில் (09.05.1965) அவர் எழுதிய 'மலையக இலக்கியக் கணிப்பு' கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக 1947இல் தெரிவான 'சி.வி.', 1948இல் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்ட குடியுரிமைச் சட்டத்தால் தன் சமூகத்துக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமையை

எண்ணி மனங் குமுறினார். ஜோர்ஜ் கீட்டின் அறிவுறுத்தலால் 'In Ceylon's Tea Garden' நூல் (1952) பிறந்தது; அது அவரின் புகழை அகிலமெல்லாம் எடுத்துச் சென்றது.

நாடாளுமன்றம் புகுந்து உறுதிமொழி எடுத்தபோது, "இந்தநாட்டில் தான் நான் பிறந்தேன்; இங்குதான் என் கண்கள் ஓளியைத் தரிசித்தன; இறுதியில் என் கண்கள் மூடப்போவதும் இங்குதான்" என்று (ஹன்சாட் - தொகுதி 1 - 1947) அவர் கூறியிருப்பது, தன் சமூகத்துக்கு, ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து இருபதுகளிலிருந்து இந்தநாட்டில் மெது மெதுவாக வியாபித்துவருகிற இனத்துவேஷத்தையும்; முப்பதுகளிலிருந்து வேர்விட்டு வளர ஆரம்பித்த இந்தியத் துவேஷத்தையும் உள்வாங்கிக் கொண்டதால்தான் என்பதை, இலங்கையில் இந்திய வம்சாவளியினரிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட உரிமை - ஏதோ ஒரு காரணத்தால்

மீண்டும் அளிக்கப்பட்ட காலத்தில் (1948 / 1988) நடந்தவைகளை, தீர்க்கதரிசனத்துடன் கவிஞரான அவர் உணர்ந்திருந்ததால்தான் என்பதை இன்று நம் மால் கூறமுடியும்.

இப்படி ஒரு எதிர்வுகூறலைத் தமது பதவிப் பிரமாணத்தில் எடுத்துக் கூறிய வேறொரு தமிழரை நம்மால் இதுவரையில் காண முடியாதிருக்கிறது; ஏனென்றால், 'சி.வி.' 1984 இல் அமரராகிவிட்டார்.

'சி.வி.' பொருள் வளம் மிகுந்த குடும்பத்தில் பிறந்தமையால், தம் இளம் வயதில் ஆங்கிலக் கல்வியில் சிறப்புற்றார்; ஆங்கிலத்தில் கவிபுனைந்து பேர் பெற்றார், தன் எழுத்துக்களை ஆங்கிலத்திலேயே வடித்தார்.

1956இல் இலங்கையில், சுதேசக் கலைகளுக்கு புத்துயிர்ப்புத் தரும் முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அதற்கேற்ப அவரும் தம்படைப்புகளைத் தமிழில் தருவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். அதை அவர் வெற்றிகரமாக எதிர்கொண்டார் என்பதற்கு அவர் தமிழிலே எழுதி வெளியிட்ட 'வீடற்றவன்', 'இனிப்பமாட்டேன்' நாவல்களும், தமிழ்ப்படுத்தி வெளியிட்ட 'வாழ்வற்ற வாழ்வு' நாவலும் சான்றாக இருக்கின்றன.

அவர் கவிஞராகவே இன்னும் நினைவுபடுத்தப்பட்டாலும், நல்லதொரு நாவலாசிரியராகவும் இன்று வரையில் விளங்குகிறார் என்பதே அவரது பெருமை. ○

"நூறாண்டு காலமாய்
நுழைந்த இவ்விருட்டை
வேரோடழிக்க
என்தமிழ் மக்கள்
கூறுவர் சிகர
உச்சியில் ஏறிக்
கூறுவர் திடல்கள்

யாங்கணு மடுக்கவே,
விடுதலைக் குரலது
வெற்றிக் குரலது,
வீரக்குரலது,
விரைந்தெழும் கேட்டீர்!"

- சி. வி.

(தேயிலைத் தோட்டத்திலே)

‘எமது கலை - இலக்கியச் சூழல்பற்றித் தாங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?’

நம்மைப்பற்றி நாலு பேர்...

கலை வாழ்நிலை அனுபவத்தினால் தோற்றம் பெறுவது. எமது வாழ்நிலை அனுபவத்தின் காரணத்தினால் எமக்குள் நெருடும் - பின் பிரசவிக்கப்படும் - ஓர் உன்னதமான விளைபொருள் கலை. ஒரு நேரத்தியான கலையின் தோற்றத்திற்கு அறிவின் தொழிற்பாட்டுடனும், கலை நுணுக்கத்துடனும் வெளிக் கொண்டு வருவது மனநிலை அவசியமாகின்றது. அந்த மனநிலை இன்னொருவரின் சாயல்களிலிருந்து விடுபட்டு எமக்கான தனித்தன்மையுடன் இயங்க உதவியாக இருக்கும்.

இந்த நிலைப்பாடானது இன்று ஒருசில படைப்பாளிகளிடம் மட்டும் காணப்படுவதாக எண்ணுகின்றேன். இளம் படைப்பாளிகள் பலர், நாம் முக்கியமானவராய்க் கருதும் முன்னைய படைப்பாளிகளின் சாயல்களினத தாமும் எடுத்துக்கொள்ள முனைகின்றனர்.

அதிலிருந்து விடுபடுவதற்குரிய எந்த எத்தனங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளாமல், எமது வாராந்தப் பத்திரிகைகள் தரும் போலி இலக்கியங்களை நம்பித் தம்மையும் அவற்றில் உள் நுழைத்துக்கொள்கின்றனர். ஆனாலும் நம்பிக்கை தரக்கூடிய படைப்பாளிகள் இல்லையென்றில்லை; அவர்களில் பலர் இப்போது எழுதுவதில்லை.

எமது நிலத்தில் பெரும்பாலான படைப்பாளிகள் போர்க் காலப் படைப்பாளிகளாகவே இருக்கின்றனர். அதனால்தான் இந்தப் போர்நிறுத்த காலத்தில் கலை இலக்கியத்தில் ஒரு மந்தநிலைமை காணப்படுவதாக, நான் கருதுகின்றேன். நல்ல கலை இலக்கிய ரசனைமிக்க படைப்புகளின் - நல்ல படைப்பாளிகளின் - அறிமுகப்படுத்த எமது சூழலிலுள்ள சஞ்சிகைகள், வாராந்தப் பத்திரிகைகள் பலவும் தவறிவிட்டதாகவே நான் அண்ணுகின்றேன்.

- தானா விஷ்ணு
‘தவிர’ - ஆசிரியர்

□ □

கலை இலக்கியத் துறையுடன் தங்களை இணைத்துக் கொண்ட ஒரு சிலர்தான் உன்னதமான படைப்புகளை உருவாக்குவதற்கான ஆர்வமும் தேடலும் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலானவர்கள் இப்போதிருக்கின்ற ‘அளவு’ அல்லது ‘வளர்ச்சி’யுடன் திருப்திப்பட்டுக்கொண்டு ஒருவித தேக்கநிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். கலை, இலக்கியங்களை பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் வெறும் சூத்திரப்பாங்காகக் கற்பிக்கும் செயல்முறை மூலம், எதிர்காலத்தில் உருவாகக்கூடிய எழுத்தாளர்களையும் கலைஞர்களையும் வெறும் சராசரிகளாக உருவாக்கும் காரியமும் ஒருபுறம் நடந்தேறி வருகிறது.

ஒரு படைப்பாளியின் தனித்தன்மையையும் படைப்பாளுமையையும் அடையாளப்படுத்தி வாசகனுக்குக் காட்டுவது அவன் கையாளும் மொழிநடையாகும். ஆங்கில மொழியில்

புகழ்பெற்ற பல எழுத்தாளர்களும், தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த சில எழுத்தாளர்களும், தங்கள் எழுத்து நடையின் வலிமைக் காகவும், அழகுக்காகவும், செம்மைக்காகவும் கடினமாக உழைத்திருக்கிறார்கள். நம்மத்தியில் இந்த ‘நடையழகு’ பற்றிய அக்கறை குறைந்த அளவிலேயே இருக்கிறது. வாழ்க்கை பற்றிய சரியான பயில்வும், அது குறித்த விசாலப் பார்வையும், நடையில் தனித்தன்மையும் இருந்தால் ஒரு படைப்பாளி நிச்சயம் உயர்ந்த நிலையைப் பெற முடியும்.

ஒருசிலரால் உருவாக்கப்படுகின்ற சாதனைகளை வைத்துக் கொண்டு நாம் திருப்திப்பட முடியாது. ஒரு நல்ல இலக்கியக் கூட்டத்துக்கோ அல்லது திரைப்படக்கூட்டிக்கோ வருபவர்களின் ‘சொற்ப அளவு’ கவலையும் வேதனையும் அளிப்பதாகவே இருக்கிறது. ஈழத்திலிருந்து ஒருசில நல்ல கலை, இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்ற போதிலும், இன்னும் இத்துறைகளில் நாம் செய்யவேண்டிய பாரிய பணிகள் பல இருக்கின்றன.

- ம. பாலசுப்பிரமணியம்
வாசகர் - சுழிபுரம்

□ □ □

எமது சமூகப்புவத்தில் இலக்கியம் என்பது தூறல் மழைபோன்றே காணப்படுகின்றது. அதற்குக் காரணம் கூட்டு முயற்சிகள் இன்மை.

இளைய தலைமுறையினர் கலை - இலக்கிய - சமூக சஞ்சிகைகள், சிறிய பத்திரிகைகள் நடாத்த முயற்சிக்கின்றார்கள். ஆனால் அவை ஓரிரு இதழ்களுடன் முடங்கிவிடுகின்றன (உ+ம் அம்பலம், நடுகை, அங்குசம், மானசதீபம், தூண்டி).

மற்றும் எழுத்தாளர்கள் புத்தகங்களை வெளியிடுகின்றார்கள்; அவையும் முதலை முடக்கிவிடுகின்ற ஒன்றாகவும், அடுத்த புத்தகம் வெளியிடும் சிந்தனையை அவர்களிடமிருந்து அடியோடு அழிக்கின்ற ஒன்றாகவும் காணப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் எமது இலக்கிய உலகிற்கு அபத்தமான நிகழ்வுகள்; இதனால், புதிய வெளியீடுகள் அதிகம் வரமுடியாத நிலைமை இருக்கின்றது.

ஆகவே எழுத்தாளர்கள் சுயநலத்தைக் களைந்து, ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவும் நோக்குடன் புத்தகங்கள் - சஞ்சிகைகள் - பத்திரிகைகள் என்பவற்றை வாங்கியும் விநியோகித்தும் ஆரோக்கியமான விமர்சனங்களைக் கூறியும் வருவார்களேயானால், ஈழத்து இலக்கியச் சூழல் செழுமை பெறும்.

- வி.பி. தனேந்திரா
‘தெளிவு’ - ஆசிரியர்

□ □ □ □

எமது கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் ஒருகாலத்தில் முனைப்புப் பெறுவதும், பின் தள்ளுதலுபோலவருமான நிலையில்தான் உள்ளன. ஒருகாலத்திற்குரியவர்கள் பற்றியும், அவர்களது எழுத்துக்கள் பற்றியும் தொடர்ந்தும்

பேசப்படுகிறது; ஆனால், அண்மைக் காலங்களில் புதிதாக இவற்றில் ஈடுபடும் இளைய தலைமுறையினர் பற்றிய பேச்சுக்கள் - அவர்களது செயற்பாடுகளுக்கான ஊக்குவிப்புக்கள் என்பன, மிகவும் குறைந்த நிலையில்தான் உள்ளன. அதனால், இலக்கிய நிகழ்வுகள் இடம்பெறும் இடங்களில்கூட பார்த்த - பழைய முகங்களைத் தவிர புதியவர்களைக் கண்டுகொள்ள முடியாமல் உள்ளது. தவிரவும், கலை, இலக்கியத் தளங்களில் செயற்படும் பலரிடம் நிலவிரும் - இவர்களது வாழ்வியல் போக்குக்கும் படைப்புகளுக்கும் இடையிலான - முரண்நிலையும் புதியவர்களை அச்சமுறச் செய்கின்றது.

இந்நிலைகளில் ஏற்படும் ஆரோக்கியமான மாற்றங்கள்தான் எமது கலை - இலக்கியச் சூழலை புதியவீச்சுடன் வழிநடத்தும்.

மேலும், எமது மண்ணில் பற்பல புதிய சஞ்சிகைகள் தற்போது வெளிவருகின்றன. அவற்றை ஒருசேர - ஒரே இடத்தில் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் உள்ளது. எமது புத்தக விற்பனை நிலையங்கள் இவற்றை விற்பனை செய்வதற்கு அறவிடும் தரகுவித்தின் அதிகரிப்பால், சஞ்சிகைகளை வெளியிடுவோர் அவற்றை விற்பனைக்காகப் புத்தக விற்பனை நிலையங்களில் போடுவதைத் தவிர்த்து, தனிப்பட்ட விநியோகங்களிலேயே பெருமளவில் தங்கிநிற்கின்றனர்; இதனால் பரவலான வாசக தளத்தை அவை எட்டமுடிவதில்லை; இந்நிலைகூட ஒருவித வெற்றிடத்தையே ஏற்படுத்துகின்றது!

- கி. செல்வர் எம்ல்
வாசகர் - யாழ்ப்பாணம்

அங்கீகரித்தவர்கள் பற்றிய குறிப்பு...

நின்று நிலைக்கின்றன
இந்தக் கள்ளிச் செடிகள்.
எந்தக் காற்றையும் வரவேற்றபடி,
எந்தக் காலத்துக்கும் வாயுறித்தபடி,
எல்லாச் சமரசங்களோடும்.

மழையில் அவை நீராடுகின்றன
வெயிலில் தலையுலர்த்துகின்றன
பழங்கறை நீங்கி
புதுக்கோலம் புனைகின்றன.

புதிய அரசர்கள் வருகிறார்கள்
கள்ளிச் செடிகள்
துதிபாடி வரவேற்கின்றன.
அந்தப்புரத்துக்கு அழைத்துச் செல்கின்றன.

கள்ளிச் செடிகளுக்குண்டு
ஓரிலக்கு
எப்படியேனும்... எவருடனேனும்...

- கியல்வாணன் ○

எலியும் தவளையும்

பற்றியதொரு பழையகதை...

தெளிவத்தை ஜோசப்

வீட்டிலிருந்து ஓடிவந்தது ஒரு எலி. குளத்தங்கரையில் சோம்பி நின்று ஒரு தவளை.

ஓடிவந்த எலியும் சோம்பி நின்ற தவளையும் சந்தித்துக்கொண்டன.

சற்றுநேரம் பேசிக்கொண்டன. சிரித்து மகிழ்ந்துகொண்டன.

பேசிச் சிரித்து மகிழ்ந்திருந்த அந்தச் சிறிது நேரத்தில், தங்களது பிரச்சினைகள் - அவற்றை ஏற்படுத்தும் எதிரிகள் பற்றியும் பேசிக்கொண்டன. அந்த எதிரிகள் இருவருக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருந்துவிட்டதும் அவைகளுக்குள் என்ன நெருக்கம் அதிகரித்தது; கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டன. கை குலுக்கிக்கொண்டன. கை என்பதை நாம் கால் எனக் கொள்வோம்.

கணக்கின்படி கால் என்பது அரைக்குக் கீழே! கால்: அரை: முக்கால்: முழு என்று நமக்கே தெரியும்.

நமக்கும் கால் என்பது அரைக்குக் கீழேதான். விலங்குகளுக்கு அப்படி அல்ல.

எலிக்கும் தவளைக்கும் அப்படி அல்ல! முன்னங்கால்களைத் தூக்கிக் குலுக்கி குதுகலித்துக்கொண்டன.

எதிரியின் எதிரி எனக்கு நண்பன் என்னும் தத்துவம்தான் அடிப்படை.

சிரித்துச் சிரித்துப் பேசிக்கொண்டன.

கால்கள் கோர்த்தபடியே இருந்தன. நாம் இனிப் பிரியவே கூடாது என்று எலி.

கூடாது என்பதல்ல! முடியாது என்பதே சரி! அப்படி ஒரு அழகான நெருக்கத்தை இந்த நட்பு நமக்கு உணர்த்துகிறது என்று தவளை. அகத்தால் மாத்திரமல்ல, புறத்தாலும் நாம் நம்மைப் பிணைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நமது கூட்டு, நமது நட்பு மற்றவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று எலி.

கால் பிடியைச் சற்றே தளர்த்திக்கொண்டு 'சற்றுநேரம் அப்படியே இரு, இதோ ஒரு நொடிக்குள் வந்துவிடுகின்றேன்' என்றபடி வீட்டை நோக்கி ஓடி மறைந்தது எலி.

முதன் முதலாக காதல் வயப்பட்டதைப் போல பிரமை தட்டிப்போய்க் கிடந்தது தவளை.

ஓடிய எலி ஒரு நூல்கயிற்றுடன் ஓடி வந்தது. நூல் கயிற்றின் ஒருமுனையை எலியும் மறுமுனையை தவளையும் தங்கள் கால்களில் கட்டிக்கொண்டன.

இதுதான் நமக்குள்ளான பிணைப்பு. விலகிப் போய்விட முடியாதிருக்க ஒரு ஒப்பந்தம், ஒரு கூட்டு என்று அகம் மிக மகிழ்ந்தன.

பொழுது போவதே தெரியாமல் நெடுநேரம் பேசின. பேசின. பேசிக்களித்தன.

எனக்குப் பசிக்கிறது என்று தவளை.

எனக்குந்தான் என்று எலி.

தவளை மெதுவாகக் குளத்தில் இறங்கியது. எலி கரையில் அமர்ந்தபடி வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தது.

தவளை தண்ணீருக்குள் நீந்தத் தொடங்கியது. திடீரென எலியும் தண்ணீருக்குள் இழுக்கப்பட்டது.

திக்கு முக்காடிப்போன எலி கரையை நோக்கிப் பாய்ந்தது. முடியவில்லை. தவளை தண்ணீரின் ஆழத்துக்குள் நீந்தியது. எலியால் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. மூச்சு முட்டியது. நீரின் அடியில் முழுகி முழுகி மேலெழுந்தது.

தவளை சுதந்திரமாக தண்ணீருக்குள் இரைதேடிக்கொண்டிருந்தது.

மூச்சுத் திணறிய எலி மரணித்து மிதக்கத் தொடங்கியது.

மீன் ஏதாவது நீர் மட்டத்தில் தெரிகிறதா என்னும் மூக்கு வியர்வையுடன் குளத்தை வட்டமிட்ட பருந்தின் கண்கள், நீருள் அமிழ்வதும் மேலே வருவதுமாக இருந்த எலியைக் கண்டுவிட்டது.

சார் ரென இறங்கி எலியைத் தூக்கிக்கொண்டு பறந்தது; தவளையும் கூடவே தொங்கிக்கொண்டு சென்றது.

வீட்டுக் கூரை ஒன்றின்மேல் அமர்ந்த பருந்து எலியைத் தின்று முடித்துவிட்டு கூடவே வந்திருந்த தவளையையும் கண்டு இரட்டிப்பு

➔ (பக்கம் - 13)

இரண்டு முகம் த. மலர்ச்செல்வன்

"....."

என்னால்இரண்டு முகம் அணிய முடியாது. உன் வல்லபத்தைப் பயின்று என்னுடைய வாழ்வு ஓடவேண்டுமா?

"வெளியில் ஒருமுகம்"

"வீட்டினுள் ஒருமுகம்"

"சே....."

உன் வார்த்தையைக்கேட்டு கார்த்திப்புக்கின்றேன்

காலவெளியில் சுருண்டுபோன நீ, திராணியற்றுப் - பதுங்குகின்ற கோழை.

திமிர்கொண்டெழுக்கின்ற காலத்தயில் புணருகின்ற ஆணலையும் பெண்ணலையும் மீதித்தெழுக்கின்ற என் நதிப்படுக்கையில்

முகமணியச்சொல்கிராய் - என்னை. எப்படித்தகும்?

வாழ்வின் பறவை ரெக்கைகட்டிப் பறக்கும் என் வான்பரப்பில். போலி முகத்தையணிந்து நான்வாழேன்.

என்முகம் நெற்றிபெருத்து கண்களிரண்டும் சிறுத்து முக்கும் முழியுமாய் கூரெனக்குத்தும் சிவந்த முகம்.

பச்சையப்பி "....." புணர் மாமிசத்திற்காய் நாழிகை தோறும் நடிப்பு வெற்றிகொள்ள... காலம் உனக்கு கருணைகாட்டட்டும்...!

விடுதலை

'விடுதலை' என்று சொன்னது மரம் பூமியைத் திறந்துகொண்டு வெளிப்படையான காற்றுக்கு வந்தது.

'விடுதலை' என்று சொன்னது பறவை சிறகுகளை விரித்து வானத்தில் நுழைந்தது.

'விடுதலை' என்று நாம் சொன்னோம் போர் தொடங்கிவிட்டது (நாம் மனிதர்கள்).

'இந்தி'யில்: ராஜேஷ் ஜோஷி

தமிழில்: இந்திரன்

நன்றி: காற்றுக்குத் திசை இல்லை

ஈழத்து மஹாகவி

சோ. பத்மநாதன்

“கேடுற்றவரிடையே கெட்டழியா தென்னிடமே

எஞ்சிக் கிடக்கின்ற இந்தமிழ் இவ்வென்பாக்கள்
என்றைக் கொருநாளோ எத்திசையையும் வெல்லும்?”

என்ற பிரகடனத்துடன் கவிதை உலகில் நுழைந்தவர் ‘மஹாகவி’.
ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதையின் அடையாளமாகிய பேச்சோசையை
முதன்மைப்படுத்தியவர் என்ற வகையிலும், பாநாடகம் வில்லுப்பாட்டு
ஆகிய துறைகளிலும் தம்முத்திரையைப் பொறித்த சாதனையாளர்
என்ற வகையிலும் மஹாகவி வகிக்கும் இடம் முக்கியமானது.

மஹாகவி பிறந்தது அளவெட்டியில். அளவெட்டி, அம்பனை,
ன்னாலை, விழிசிட்டி, மயிலங்கூடல், மாவிட்டபுரம், வீமன்காமம் முதலிய
நாடாங்கள் விவசாயத்துக்குப் பேர்போனவை.

“அம்பனைக்கு முன்னால் அடிக்கும் வயற்காற்றில்
கொம்புலுப்பிப் பூக்களினைக் கொட்டும் குடைவாகை”
இயற்கையோடியுயர்ந்த எளிமையான இம்மக்களை - அவர்கள்
பண்பாட்டை - மஹாகவி நேசித்தார்.

“நான் முழுதும் பாடுபடுவார்கள் - ஓயார்
நன்றுபுரி வார், இரங்கு வார்கள்
ஆள் புதியன் ஆனாலும்
ஆதரிப்பார் போய் உதவுவார்கள் - ஊரார்கள்”
என்று ரசிப்பார் அவர்.

இந்தக்கிராமங்கள் கோயில்களுக்கும் புராணபடனத்துக்கும்
பேர்பெற்றவை. குறிப்பாக அளவெட்டி நாடாஸ்வர - தவில் கலைஞர்கள்,
வாழ்ந்த - வாழ்கின்ற ஊர். இந்தக்கலைகளின் செல்வாக்கை
மஹாகவியின் ஆளுமையில் - குறிப்பாக ‘கோடை’யில் - காணலாம்.
ஈழமண்டலத்தின் எழிலைப்பாடிய பழந்தமிழ் புலவர்போல,
மஹாகவியும் -

“சங்குகள் முழங்கமுத் தெறிந்திடும் கடற்கரையில்
நங்கையர் நடந்தவை உதைந்திடும் சதங்கைஒலி
பொங்கும்உட லங்குகள்தர எங்களில் நடம்பயிலச்
செங்கைவளை யல்களோடு கிண்கிணிகு லுங்குவன
ஈழநாடே - எழில் - குழும் நாடே”
என்று பாடுகிறார். ஓசையை - லயத்தை - இந்த அளவுக்கு
முதன்மைப்படுத்திய ஒருவரை நம் மகாகவியாக ஏற்றுக்கொண்டு,
கவிதைக்கும் ஓசைக்கும் விவாகரத்துச் செய்யமுனைவது
முரண்நகையாகத் தோன்றவில்லையா?

மஹாகவி கவிதை எழுதத்தொடங்கிய காலத்தில் பாரதி,
பாரதிதாசன் ஆகியோரே இளங்கவிஞர்களுக்கு ‘மாதிரிகளாக விளங்கினர்.
தமிழகத்தில் திராவிட இயக்கங்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. ஏனைய
ஈழத்து எழுத்தாளர்களைப்போல் மஹாகவியும் இவ்வீர்ப்புகளுக்கு
ஆளாகியிருந்தாலும், விரைவில் அவர் தமக்கென்று ஒரு பாணியை
வகுத்துக்கொண்டார்.

“இன்னவைதாம் கவியெழுத
ஏற்ற பொருள் என்று பிறர்
சொன்னவற்றை நீர் திருப்பிச்
சொல்லாதீர்!
சோலை, கடல், மின்னல், முகில், தென்றலினை
மறவுங்கள்; மீந்திருக்கும்
இன்னல், உழைப்பு, ஏழமை, உயர்வு
என்பவற்றைப் பாடுங்கள்!”
என்ற தெளிவு அவருக்கிருந்தது.

‘ஒரு சாதாரண மனிதனது சரித்திரம்’ என்ற அவரின் காவியம்,
யாழ்ப்பாணத்து மத்தியதர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சாமானியனான
வேலுப்பிள்ளையின் கதை. பிறப்பு, இளமை, வாலிபம், பாலுறுவு, முதுமை,
இறப்பு - இவற்றின் ஊடு வாழ்வியக்கம் பற்றியதோர் அற்புதமான

தரிசனம் அது. பாரதி தன் சுயசரிதைக்குப் பயன்படுத்திய கட்டளைக்
கலிப்பா யாப்பில் ஆற்றொழுக்காக கதை சொல்கிறார் மஹாகவி.

‘கோடை’ பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமம்
ஒன்றில், ஒரு நாயனக்காரர் வீட்டில் நிகழும் கதை. அந்நியர் ஆட்சிக்கு
எதிராக நிறுத்த நெருப்பாக இருக்கும் புழுக்கம், நம் கலை,
பண்பாடுகளின் மீதுள்ள பற்றுதல் இந்நாடகத்தில் இழையோடும். ‘கோடை’
என்பதே ஒரு குறியீடுதான். “வெளிநாட்டார் ஆட்சி விளைத்த ஒரு
கோடை”. அவ்வறட்சியிலும் அற்புதமான கலை பிரவகிக்கிறது.

“நின்றந்தக் கோயில் நிமிர்ந்து நெடுந்தாரம்
பார்த்துப் பயன்கள் விளைக்கின்ற கோபுரமும்
வேர்த்துக் கலைஞர் விளைத்தமணிமண்டபமும்
வீதிகளும் நூறு விளக்கும் பரதத்தின்
சேதிகளைக் கூறும் சிலம்புச் சிறுபாதம்
ஆடும் அரங்கும், அறிந்து கலைஞர்கள்
நாடிப் புகுந்து நயந்திட நீ சோமனுடன்
ஊதும் குழலில் உயிர்பெற்றுடல் புளகித்து
ஆதி அறையில் அமரும் கடவுளுமாய்
என்றோ ஒருநாள் எழும்பும், இருந்துபார்!”

இந்த நம்பிக்கையோடு நிறைவு பெறுகிறது ‘கோடை’.

மிகப்பிரபலமான ‘மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு’ இந்த
நம்பிக்கையை அழுத்தமாகப் புலப்படுத்துவதே. கலட்டைக் கழனியாக்கும்
யாழ்ப்பாணத்து விவசாயி. அவனுக்கு ஏற்படும் சோதனைகள்: வான்
பொய்த்து வஞ்சிக்கும் அல்லது சோனாவாரியாய்ப் பொழிந்து பயிரை
அழிக்கும்! எது நேர்ந்தாலும்,

“ஓயா வலக்கரத்தில் மணவெட்டி பற்றி
அதோபார், பழையபடி கிண்குகிறான்!”
அதுதான் ‘மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு’!

சாதிப்பிரிவினைக்கெதிராக மஹாகவி எழுதிய ‘தேரும் திங்களும்’
ஓர் அற்புதமான கவிதை. ஒரு சம்பவத்தைக் கட்டில், செவிப்புல படிமங்கள்
மூலம் சித்திரிப்பதில் உச்சத்தைத் தொடுகிறது இது. மனிதன் சந்திரனில்
இறங்கிய சாதனைக்கும் ஆலயப்பிரவேச முயற்சியில் “மல்லொன்று நேர்ந்து
மனிசர் கொலையுண்டு” போகும் சிறுமைக்கும் மஹாகவி போடும் முடிச்சு
அவர் மேதாவிவாசத்துக்கு எடுத்துக்காட்டு.

குறும்பா வேடிக்கைக் கவியாக இருந்தாலும், சமூகத்தின் - தனி
மனிதர்களின் - பலவீனங்களை எள்ளற்கவையோடு வெளிக்கொணர்வது.
பணம்படைத்திருந்தும் ‘கஞ்சப்பிரபு’வாய் வாழும் ஒருவரைக் காட்டுகிறார்
நம் கவிஞர். அதிகம் நடந்தால் காற்செருப்புத்தேயும் என்பது கஞ்சனுடைய
சித்தாந்தம்.

“முந்தலிலே வாழ்கின்ற தேவர்
முழுத்தொழிலுக்கும் முதலாளி யாவர்
இந்தவினை விற்கிறதே
ஏன்செருப்பைத் தேய்ப்பான் என்று
அந்தரத்தில் தான்நடந்து போவார்!”

தற்புதுமை (Originality) என்பது ஒரு மகாகவியின் முத்திரை. நம்
கவிஞர் பல தற்புதுமையான உவமைகளைக் கையாண்டுள்ளார்.

“கோப்பிக்குள் பாலையள்ளிக்
கொட்டினாற் போலிருட்டைச்
சாப்பிட்ட கிழக்குவானம்
சரியாக வெளுக்க....”

“காட்டெருமை காலடியில் பட்ட தளிர்போல
நீட்டுரயிலில் ஏறும்பு நெறிந்தது போல்
பூட்டாநம் வீட்டில் பெருள்போல நீமறைந்தாய்”
(புள்ளி அளவில் ஒரு பூச்சி)

“நட்டிருந்த கைகாட்டி மரத்தில் ஒரு
கனிமுதிர்ந்து காயாகிற்று....”

“நெற்குவித்தது போல் உயர்ந்தொருபுது
நெடுந்தேர்”

இவை வேறெந்தக் கவிஞனும் எடுத்தாளாத புது உவமைகள் /
பிரயோகங்கள்.

அநாயாசமான வெளிப்பாட்டுத் திறன் மஹாகவியின்
கலையாக்கத்தின் பிரதான அம்சமாகும். தான் சொல்லவரும் செய்தியை
எந்தப் பாவடிவத்துக்குள்ளும் மடக்கிக்கொண்டுவர அவரால் முடியும்.
மிகையான ஒரு (வெற்று) சொல்லோ, அசையோ அவர் பாட்டில் வராது.

➔ (பக்கம் - 13)

வாசிக்கவேண்டிய தமிழகச் சிற்றிதழ்கள்...

ச. கிராகவன்

இன்றைக்கிருக்கக்கூடிய இளைய தலைமுறை குழுதம், ஆனந்தவிகடன், பிலிமாலயா, குங்குமம், டி சினிமா, வைரமுத்து கவிதைகள், ராஜேஷ்குமார், சுஜாதா, பாலகுமாரன், ரமணிசந்திரன், சாண்டிலியன் நாவல்கள் என ஆவலாதிப்பட்டு - விஜய், அஜித், தனுஷ், சிம்பு, சூர்யா முதலானோரின் படங்கள் வெளியாகும் முதல்நாள் காட்சிகளுக்காக அலைந்தும் - ஜோதிகா, திரிஷா, சோனியா அகர்வால், சிநேகா, சிம்ரன் ஆகியோருக்காக ஏங்கிக் கனவுகளை பிரசவித்தும் வருகின்ற நிலையில் நல்ல இலக்கியம், கலைத்துவ சினிமா மீது தீவிர ஆர்வமும் ஈடுபாடும் கொண்ட ஒருசில இளையதினர் இருந்துவருவது நம்பிக்கையளிப்பதுடன் மகிழ்வின்மையும் தருகின்றது. இதனடிப்படையில் முன்றாந்தரமான - நல்லுணர்வுகளை அவமதிக்கின்ற - தமிழகச் சஞ்சிகைகளுக்கு நடுவில், நல்ல வாசிப்பனுபவத்தைத் தரக்கூடிய - தீவிரமான கலை இலக்கியச் செயற்பாட்டை மேற்கொண்டு தற்போது வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் சிற்சில சிறுசஞ்சிகைகளைப் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்பொன்றைத் தருவது பொருத்தமாக இருக்கும்; இளந்தலைமுறை வாசகரின் தர வளர்ச்சிக்கு இவை துணைசெய்யும்!

காலச்சுவடு

1988 நடுப்பகுதியில் சுந்தர ராமசாமியை ஆசிரியராகக் கொண்டு காலாண்டிதழாக வெளிவரத்தொடங்கியது. சுந்தர ராமசாமிக்குப் பின்பாக கண்ணனையும் மனுஷ்யபுத்திரனையும் ஆசிரியர்களாகக்கொண்டு வெளிவந்தது; இப்போது, எஸ். ஆர். சுந்தரம் எனும் கண்ணனை ஆசிரியராகக்கொண்டு வெளிவருகிறது. தொடக்க காலத்தில் காலாண்டிதழாகவும், பின்னர் இருமாத இதழாகவும் வெளிவந்து தற்போது மாதஇதழாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கிறது. இதுவரை - 60 இதழ்கள் (2004 டிசெம்பர் மாதம் வரை) வெளிவந்துள்ளன. ஈழத்தமிழர் பிரச்சினை குறித்தும் காலச்சுவடு பதிவுகளைச் செய்துவந்துள்ளமை குறிப்பிடப்படவேண்டியது. இந்திய அமைதிப்படை ஈழத்தில் நிலைகொண்டிருந்த காலப்பகுதியில், நடுநிலைமையுடன் காலச்சுவடு தனது பதிவுகளை மேற்கொண்டுள்ளது. மேலும், 1995 யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வு தொடர்பில் - மகன் ஒருவன் தந்தைக்கு எழுதிய நீண்ட கடிதத்தையும் பிரசுரித்துள்ளது. நல்ல சிறுகதை, கவிதை, மற்றும் கட்டுரை (அரசியல், சினிமா, கலை, இலக்கியம் சார்ந்த விடயங்கள்) என்பவற்றிற்கு இடமளித்து வருவதுடன், வெவ்வேறு துறைசார்ந்தோரின் நேர்காணல்களையும் பதிவுசெய்து வருகின்றது. மாற்றுக் கருத்துகளுக்கு மதிப்பளித்து வரும் சிற்றிதழ்களில் காலச்சுவடு முக்கியமானது; வாசகர் கடிதங்களுக்கென கணிசமான பக்கங்களை ஒதுக்குகிறது. 2004 ஏப்ரல் இதழ் ஈழத்துப் படைப்பாளிகளுக்கான சிறப்பிதழாக வெளிவந்தது. வணிகரீதியாக விற்பனையில் முதலிடம் வகிக்கும் சிற்றிதழ் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உயிர்மை

2003 ஓகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து மனுஷ்யபுத்திரனை ஆசிரியராகக்கொண்டு இலக்கிய மாத இதழாக உயிர்மை வெளிவருகிறது. அரசியல், சமூகவியல், அறிவியல், குழுவியல், சினிமா, பழந்தமிழ் இலக்கியம், சிறுகதை, கவிதை, நூல் விமர்சனம் என்பனவற்றிற்கு முக்கியத்துவமளித்து வருகின்றது. உலகளாவியரீதியில் முக்கியமான படைப்பாளிகளைப்பற்றி எஸ். ராமகிருஷ்ணன்

எழுதிவரும் 'தொடரும்', கலைஇலக்கியம் சார்ந்து ஜெயமோகன் எழுதிவரும் தொடரும், குழுவியல் தொடர்பில் தியடோர் பாஸ்கரன் எழுதிவரும் தொடரும் கவனிப்பிற்குரியவை. நாடகம் தொடர்பிலும் உயிர்மை கவனம்

செலுத்துகின்றது. வாசகர் கடிதங்களுக்கும் கணிசமான பக்கங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. நல்ல, வித்தியாசமான நிழற்படங்களுக்கும், உருக்களுக்கும் இவ்விதழ் இடமளித்து வருவது இன்னுமொரு குறிப்பிடப்படவேண்டிய அம்சம்.

குழகம் தீராத

குழுதம் பப்ளிக்கேஷன் நிறுவனத்தின் கீழ் 2002 முற்பகுதியிலிருந்து - தீவிர இலக்கியத்துக்கான மாதஇதழாக தீராத - வெளிவருகின்றது. தொடக்கத்தில் மணா பொறுப்பாசிரியராக இருந்தார்; தற்போது 'தளவாய் சுந்தரம்' பொறுப்பாசிரியராக இருக்கின்றார். கவிதை, சிறுகதை,

நூல்விமர்சனம், பல்துறை சார்ந்தவர்களுடனான நேர்காணல் ஆகிய அம்சங்களை இவ்விதழ் உள்ளடக்குகின்றது. 'பரண்' எனும் பகுதி மூலமாக முந்திய தலைமுறை இலக்கியவாதிகள், இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் அறிமுகம் செய்யப்படுவதுடன், நல்ல சினிமா ரசனைக்கு துண்டுதலாக அமையும் கட்டுரைகளும் அவ்வப்போது இடம்பெற்று வருகின்றன. தமிழகத்தின் குறிப்பிடத்தக்க ஓவியர்களின் அறிமுகக் குறிப்புகளும், அவர்களது ஓவியங்களும் கூட உள்ளடங்குகின்றன; வாசகர்களின் கடிதங்களுக்கும் இடம் அளிக்கப்படுகிறது.

நிழல்

நவீன சினிமாவுக்கான களமாக, ப. திருநாவுக்கரசவை ஆசிரியராகக்கொண்டு, 2002 ஓக்ரோபர் மாதத்திலிருந்து 'நிழல்' மாதஇதழாக வெளிவருகின்றது. சருவதேச சினிமாக்களைப் பற்றிய அறிமுகத்தை வழங்கி - நல்ல சினிமா தொடர்பிலான இரசனையை வளர்ப்பதையே நிழலின் பிரதான நோக்கமாகக் கொள்ளலாம்.

இதுவரை வெளிவந்துள்ள பதினாறு இதழ்களில் உலகத் தரம்வாய்ந்த சினிமாக்களின் திரைக்கதைகள், சருவதேசத் திரைப்பட விழாக்கள் - அவற்றில் திரையிடப்பட்ட படங்களைப்பற்றிய விரிவான குறிப்புகள், கவனிப்பிற்குரிய சினிமாவுடன் தொடர்புடைய கலைஞர்களின் நேர்காணல் மற்றும் அவர்களைப்பற்றிய கட்டுரைகள், நல்ல இரசனையை வளர்க்க உதவும் கட்டுரைகள், பல்வேறு திரைப்படங்களைப் பற்றிய விமர்சனங்கள், குறுந்திரைப்படங்கள் மீதான கவனத்தைக் குவிக்கும் விரிவான குறிப்புகள் என, சினிமாவுடன் தொடர்புபட்ட முக்கிய விடயங்கள் பிரகரமாகியுள்ளன. நிழல் குறுந்திரைப்படங்களை முக்கியத்துவப்படுத்தி வருகின்ற களம் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது!

பன்முகம்

எம். ஜி. சுரேஷை ஆசிரியராகக்கொண்டு, 2003 ஜூலை - செப்டெம்பர் காலப்பகுதியிலிருந்து, இலக்கியக் கோட்பாடுகளுக்கான காலாண்டிதழாகப் பன்முகம் வெளிவருகின்றது. பின் நவீனத்துவம், அகத்திறப்பாங்கியல் போன்ற நவீன இலக்கியக் கோட்பாடுகளை முதன்மைப்படுத்தி - இவை தொடர்பான விரிவான கட்டுரைகளையும், ஒழுங்கழிப்புச் சிறுகதைகள், கவிதைகளையும் பன்முகம் தாங்கிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவை தவிர செவ்வியல் இலக்கிய வகைகளின் அறிமுகக் குறிப்புக்கள், இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றிய திறனாய்வுகள், மொழிபெயர்ப்புக் கதைகள், கவிதைகள், விவாதங்கள், நூல்விமர்சனம் என்பன பன்முகத்தில் இடம்பெறும் முக்கிய அம்சங்களாகும். ஓர் இலக்கியக் கோட்பாட்டு

➔ (பக்கம் - 13)

சினி யாத்ரா - 2

நல்ல திரைப்படங்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு யாழ்ப்பாணத்தில் (பல்கலைக்கழக திரைப்பட வட்டத்தில் தவிர) அரிதாகவே கிடைக்கிறது; மாறாக பொதுப்புத்தியையும் கலை உணர்வையும் அவ்மதிக்கும், 'மசாலாத் தமிழ்ப் படங்களே' எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளன.

உலகின் பல இடங்களில் பாராட்டைப் பெறுமளவிற்கு வளர்ச்சிகண்டுள்ள சிங்களப் படங்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு அரிதிலும் அரிது!

இச்சூழலிலேயே சென்ற மார்ச்சு 18 - 19 ஆம் திகதிகளில், யாழ். ப.நோ.க. சங்கக் கேட்போர் கூடத்தில், 'சினி யாத்ரா -2' திரைப்பட விழா நடைபெற்றது. 'திரிகோணை கலை மையம்' ஒழுங்கு செய்த இவ்விழாவில் - 'மில்ல சாயா', 'பவறு வளஞ்', 'சுளங் கிரில்லி', 'அக்னி தாஹய' ஆகிய நான்கு படங்கள் காட்டப்பட்டன; இவை ஏற்கெனவே சில உலகத் திரைப்பட விழாக்களில் விருதுகள் பெற்றவையாகும்.

புகழ்பெற்ற திரைப்பட - நாடக நெறியாளரும், நடிகருமான தர்மசிறி பண்டாரநாயக்காவின் நம்மீதான அக்கறையே இதைச் சாத்தியமாக்கியது; கலை ஆர்வலர்கள் நன்றியுடன் அவரைப் பாராட்டுகின்றனர். ○

பத்மநாப ஐயருக்கு இயல் விருது!

கனடிய தமிழ் இலக்கியத் தோட்டமும் ரொறொன்ரோ பல்கலைக்கழக தென்னாசியக் கழகமும் இணைந்து வழங்கும் 2005 ஆம் ஆண்டிற்கான 'இயல் விருது' இம்முறை, திரு பத்மநாப ஐயருக்கு அளிக்கப்படுகின்றது. அவரின் தமிழ்த்தொண்டு வகைமைப்பாட்டிற்குள் அடங்க மறுக்கும் அதேவேளை, பலர் கால் பதிக்காத புதிய தடம்.

ஏற் கெனவே சுந்தர ராமசாமி, கே.கணேஷ், வெங்கட் சாமிநாதன் ஆகியோர் இயல் விருது பெற்றவர்கள் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. ஒருவர் தமிழுக்கு ஆற்றிய வாழ்நாள் சேவைக்காக 'இயல் விருது' வழங்கப்படுகிறது. இவ்விருதுடன் 1500 கனடிய டொலரும், 2005 ஜூன் மாதம் ரொறொன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெறும் விழாவில் அளிக்கப்படும் என்பதை இலக்கியத் தோட்டம் அறியத்தருகின்றது.

நாற்பது ஆண்டுகளாகப் பல தியாகங்களுக்கு மத்தியில், தன்னலமற்று, முழுநேரப் பணி போல, ஈழத் தமிழ்நூல் வெளியீடு, தொகுப்பு வெளியீடு, ஈழ எழுத்தாளர்களைப் பொதுநீரோட்டத்திற்கு அறிமுகம் செய்தல், ஆங்கிலத்தில் தமிழ்ப் படைப்புக்களை மொழியாக்கம்

செய்யவைத்துப் பிரசுரித்தல், எழுத்தாளர்களை லண்டன் வரவழைத்து கலந்துரையாடல்கள் செய்தல் என்று பலவகையில் இவர் செயலாற்றியுள்ளார்.

தகவல்:

என். கே. மகாலிங்கம்
கனடிய தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம்
E - Ma

mohalingam3@

கானலின் குறிப்பு

க. அஜந்தகுமார்

என் உள்ளங்கைகளிரண்டுக்குள்ளும் ஒளிக்கீற்றொன்றைச் சிறைப்பிடித்திருந்தேன் ஒளி வியாபகமாயிருந்த ஏதோவொரு கணப்பொழுதுள் ஒளிக்கீற்றினைச் சிறைப்பிடித்திருந்தேன் அப்போது உள்ளங்கைகளைத் திறந்து பார்த்தேன் உள்ளே ஒளி வசித்துக்கொண்டிருந்தது. ஒளி களவுபோன இந்தப் பொழுதில் உள்ளங்கைகளை விரித்தேன், வெளிச்சம் இல்லா வெறுமை. என் உள்ளங்கை வெளிச்சத்துக்கு என்ன நடந்தது? இருளைச் சபித்து எனது நாங்கள் நகர்கின்றன.....

○

ஈழத்து...

தமிழ்க்கவிதை மரபில் அவர் அமைத்த சிகரம் அது.

"சடை இருந்து மலர் சரிய மென்குதிகள்
சமையல் உள்ளினிடை திரியவும்
இடைஇடைஞ்சல்படும் எனினும்

இன்கணவர்

இனிவருந் தருணம் எனவிரைந்து
உடைகசங்கிடவும் உலையில்
வெண்தரளம்
உவகை யோடுமிடு பாவையர்!"

"வெறுவான வெளிமீது மழைவந்து சீறும்
வெறிகொண்ட புயல்தின்று கரகங்கள்
ஆடும்

நெறிமாறு படநாறு சுழிவந்து சூழும்
நிலையான தரைநிலை இலைபோல்
ஈ டாடும்

சிறுநண்டு கடல்மீது படமொன்று கீறும்
சிலவேளை இதைவந்து கடல்
கொண்டுபோகும்"

"பேரன்பு ஒன்றும் பெரிதாய் எழுதவில்லை
சேரன் பிறந்த செருக்கு"

இவை சில உதாரணங்கள். தமிழ்க் கவிதைக்குரிய ஓசையில் மஹாகவிக்கிருந்த பிடிமானத்தைக் காட்டப் போதுமானவை. அந்த மரபையே அவர் காதலித்தார். அவர் புதுக்கவிதை எழுதவில்லை. தவறு. ஒரேயொரு புதுக்கவிதை எழுதினார்; அதன் தலைப்பு 'சேரன்'. ○

வாசிக்க...

இதழ் என்ற அடிப்படையில் தனித்துவமான கவனிப்பைப் பெறுகின்ற சிற்றிதழாக இது உள்ளது. க.நா.ச., ஜேம்ஸ் ஜோய்ஸ் ஆகியோரின் நினைவுச் சிறப்பிதழ்களையும் இதுவரை கொண்டுவந்துள்ளது.

மழை

கவிஞர் யூமா வாசகியை ஆசிரியராகக் கொண்டு, 2002 யூலை - செப்ரெம்பர் காலப்பகுதிகளை உள்ளடக்கிய காலாண்டிதழாக வெளிவரத்தொடங்கிய சிற்றிதழான 'மழை' கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், விமர்சனம், நூல்மதிப்புரை, கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஆகிய அம்சங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. சிற்றிதழுக்கான வடிவத்தில் இல்லாமல் ஒரு புத்தகவடிவில் மழை வருகிறது. மழையின் இதழ் -3 உள்ளடக்கும், 'தி. ஜானகிராமன் - காமமும் விடுதலையும்' எனும் தலைப்பிலான ஜெயமோகனின் விமர்சனக் கட்டுரை கவனிப்பிற்குரியது.

தமிழில் எழுதப்பட்ட நல்ல நூல்களையும், சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும் வெளியிட்டுவரும் 'யுனைட்டட் ஹெற்றஸ்' என்ற அமைப்பே இவ்விதழை வெளியிடுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது!

கணையாழி

அறுபதுகளிலிருந்து கஸ்தூரிநங்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு மாத இதழாக கணையாழி வெளிவந்தது. கவிதை, சிறுகதை, பல்வகைக் கட்டுரைகள் - சினிமா விமர்சனம்,

நூல் மதிப்புரை என்ற வகையிலான அம்சங்களைத்தாங்கி தசரா அறக்கட்டளை அமைப்பின் அனுசரணையில் தற்போது வருகின்றது. முக்கியமான படைப்பாளிகளான தி. ஜானகிராமன், அசோகமித்திரன் முதலானோர் கணையாழியின் ஆசிரியப்பீடத்தில் முன்பு பணிபுரிந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. ○

எலியும்...

மகிழ்வு கொண்டது. தவளையையும் தின்று தீர்த்தது.

ஒநாயும் ஆட்டுக்குட்டியும்; நரியும் முதலையும்; சிங்கமும் முயலும் என்னும் சிறுவர்க்கான கதைகளைப் போலவே இந்த 'எலியும் தவளையும்' என்பது ஒரு பழைய கதைதான்.

எந்த விதத்திலும் ஒத்துப்போக முடியாத இருவரின் நட்பு அல்லது இணைவு இருவரினதும் அழிவுக்கே வழிகோலும் என்னும் அதன் அடிப்படைக்கருத்து பழையதாகி விடுவதில்லை! ○

இலக்கிய...

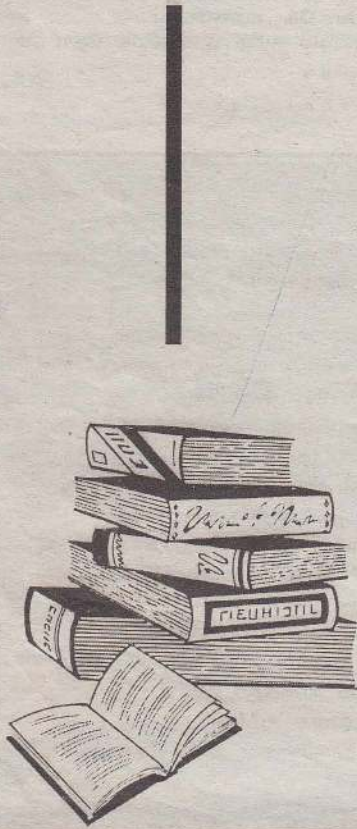
மறைந்து போவது; (உ-ம்) ஜெயகாந்தன் ஆனந்தவிடனால வாய்க்கப்பட்டமை.

6. வியாபார பத்திரிகைத்தாபனங்களே இலக்கியச் சிற்றேடுகளின் மாதிரிகளில் 'அலிப்பிறப்பில் வாசகர்களை மழுங்கடித்து, சிற்றேடுகளின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைப்பது.

7. எழுத்தாளரின் புதிய விடயத்தில் முடிவு எய்துங்கால், பத்திரிகை நின்றுபோவது.

வடமராட்சியில்,

சமூகம் பொருளாதாரம்; அரசியல்; இலக்கியம் சார்ந்த சஞ்சிகைகள், நூல்களின் கொள்வனவு - விற்பனைக்கும், இலக்கியக் கூட்டங்களை நிகழ்த்தி எழுத்தாளர்களைக் கௌரவிப்பதற்கும்,

நூலகசேவையினூடாக வாசிப்பைத் தூண்டுவதற்கும்,

“நல்ல சினிமா ஊடாக இன்னுமோர் உலகம்” எனும் மகுடத்தின் கீழ் திரைப்படவட்டத்தினூடாக நல்ல திரைப்படங்களைக் காண்பித்து விமர்சனக் கலந்துரையாடல்களை முன்னெடுப்பதற்குமாக உள்ள தனித்துவம்வாய்ந்த ஒரே ஒரு அமைப்பு

கலாசாரக் கூட்டுறவுப் பெருமன்றம்

கட்டைவேலி - நெல்லியடி ப.நோ.கூ.சங்கம்,

நெல்லியடி, கரவெட்டி.

தொலைபேசி : 021-222 3203

யாழ் பீச் இன்

(சுவையான கடலுணவு வகைகளுக்குப் பேர்பெற்றது)

- குளிரூட்டப்பட்ட-குளிரூட்டப்படாத அறைகள்
- வரகனத் தரிப்பிட வசதிகள்
- மகாநாட்டு மண்டபம்
- இணைக்கப்பட்ட குளியலறை
- கீழைத்தீய மொலைத்தீய உணவுகள்
- உல்லாசப்பயணிகளுக்கு அனுபவம் வாய்ந்தோரின் சேவை

இலங்கை உல்லாசப் பயணிகள் சபையின் அங்கீகாரம் பெற்றது.

8, பழைய யூங்கா வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி - 021-222 5490

மின்னஞ்சல் - yarlbachinn@yahoo.com

Digitized by Noolaham Foundation